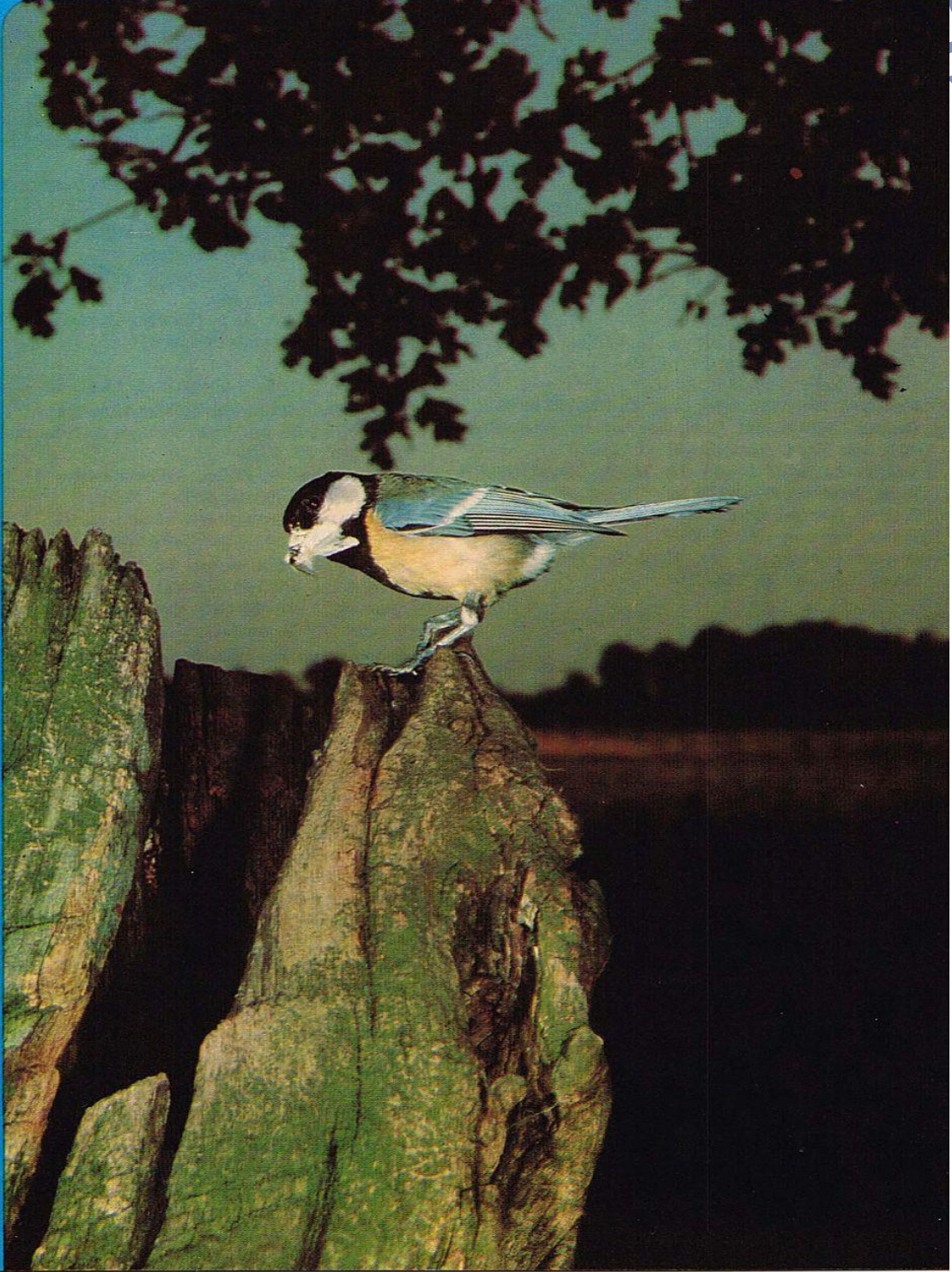

De vogels

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, 4600 AB Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAND

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland *f* 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland *f* 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 370 BFr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bonds bureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.

Contributie *f* 15,— per jaar. Entree *f* 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie *f* 15,— per jaar. Entree *f* 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht. Giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels. Contributie *f* 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmansstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie *f* 25,— per jaar. Entree *f* 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie *f* 15,— per jaar, entree *f* 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree *f* 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPEN-BASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 80, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 25 april 1977.

IN DIT NUMMER

	pag.
De mezen	100
De witoorbuulbuul	101
Theoretische kennis van de kleurkanarie-kweek . . . overbodige luxe of noodzaak? (3)	102
Uw vraag? Ons antwoord!	104
De zwarte kapoets	105
Boekbespreking	106
Korte berichten	108
De Lancashire	109
Nu de broedtijd weer voor de deur staat	110
De kleurvererving bij Grasparkieten	111
Zeldzame verschijningen in de fazantenwereld	112
NBvV Boekenservice	114
Broedkool voor grassparkieten en agaporniden	114
Pietpraat over groenpastelopaal	116
Ervaringen met Afr. soorten: oranjeakaakje	117
Van groen tot albino	118
Lentelied, 21 maart lente!	119
Barnardparkieten	120
De voeding bij de teelt	123
Beplanting in en om de volière, onze tuin, onkruiden	124/125
De volière van de maand	126
Nieuwe kleuren door kruising! Graag, maar hoe?	128
Wat lezers schrijven	131
Bastaarden met postuurkanariebloed	132
Vogel van de maand: Grutto	135
Nieuws uit dierenpark Wassenaar	137

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Van Gils	103
NBvV Boekenservice	107
NBvV prijslijst CM/ Van 't Hart./Roupe vd Voort/ Van Waardhuizen	108
Blankestijn's Pet Farm bv	114
Witte Molen	119
Cédé	122
Standaardreizen NBvV	123
Orni Mondo/Hellingman/Conditio/Aarts	127
Benny Slagers	133
Sluis	136
Welpi-vit	138
Vraag en aanbod	139
True-Lite/Toro	140
Bogena	141
404	142
Animali/Edelchemie Panheel/Tilb. Vogelhandel/R. van der Veen/Veraka	143
Witte Molen	144

Foto omslag en pag. 4: Horst Müller, Koolmees

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

de mezen

In onze tuinen en parken kunnen we overal de mezen aantreffen, geliefde vogeltjes, die al buiteland en van tak tot tak vliegend hun voedsel bijeen zoeken. Als we een voederhuisje of voederplank aanbrengen, zijn hun gedragingen nog beter te aanschouwen. Vooral in de winter zullen ze daar komen fourageren. Ze eten graag vettig voedsel, vlees en pinda's. Wie hangt er niet eens zo'n draadje met pinda's in de tuin of zelfs aan het balkonhekje?

We hebben ongetwijfeld allemaal weleens mezen ondersteboven aan de pinda's of vetbol zien hangen. Een heerlijk gezicht, die kleine atleten zo bezig te zien.

De koolmees, of *Parus major* op z'n zondags, is wel een van de bekendste. Het vogeltje is \pm 14 cm lang, heeft een olijfgroene rug, gele buik en zwarte kop met witte wangen. Het mannetje heeft op de buik een in lengterichting lopende streep, zwart van kleur. Ook het popje heeft zo'n streep, maar die is wat smaller en vager van kleur.

Reeds vroeg in het voorjaar vormen de koolmezen al paren. In die tijd brengt het mannetje een „luid" klinkend liedje ten gehore.

In ons land is het gelukkig een veel voorkomende broedvogel, die in alle soorten bossen, parken en tuinen voorkomt.

De koolmees broedt, als alle mezensoorten, in boomholten of in gaten in muren. Ook gebruiken ze graag opgehangen nestkastjes. Deze kastjes moeten reeds in januari opgehangen worden. Soms nestelen ze op de vreemdste plaatsen, o.a. in een brievenbus, in een oude waterpomp, in blikjes, enz.

De diameter van de ingang van de nestkastjes is zeer belangrijk; is die te groot of te klein, dan gebruiken de mezen de nestkastjes beslist niet.

De meest geschikte diameter is voor de koolmees 28-30 mm en voor de pimpelmees 25-30 mm. Het nest wordt opgebouwd van mos, haar, veren of wol. Het popje legt daarin 4 of soms wel 15 à 18 eitjes. Het vrouwtje broedt die in ongeveer 14 dagen uit. Ze wordt tijdens de broedperiode ijverig door het mannetje op het nest gevoerd.

Na het uitkomen van de jongen krijgen de ouders een zeer drukke en moeilijke tijd. Samen moeten ze de hele dag in de weer zijn, om hun jongen van voedsel te voorzien. Rupsen vormen daarvan het belangrijkste bestanddeel. Er is weleens berekend dat in de opfoktijd van de jonge mezen zeven- tot achtduizend rupsen en insecten verorberd worden. Hoe groter de jongen worden, hoe hongeriger ze zijn. Doordat ze zoveel insecten enz. opruimen, helpen ze dus beduidend bij de insectenbestrijding, en op een gezondere manier dan de mens, met zijn giftige bestrijdingsmiddelen.

Een andere fraaie en grappige mees is de pimpelmees of *Parus caeruleus*.

Deze mees zoekt zijn voedsel hoger in de bomen en struiken dan de koolmees en eet ook grotere insecten e.d., en hij komt niet zo dicht bij de mensen als de koolmees. Ze zijn ook fantastisch gekleurd. Een gedeelte van de kop, vleugels en staart is blauw, de zijkanen van de kop zijn wit en het overige gedeelte van het lichaam is geel en olijfgroen. De lengte is 11-11½ cm.

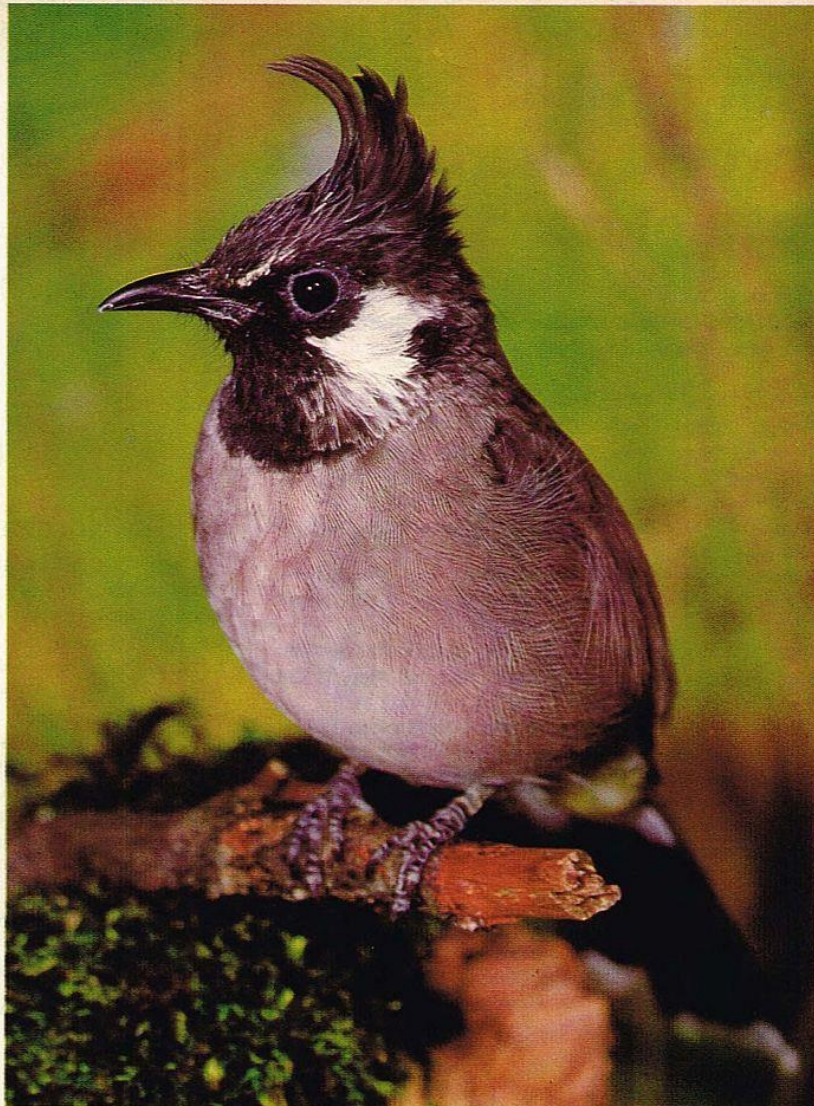
Op een mooie, zonnige dag in januari kan men hun welluidende „zilveren" liedje reeds horen.

Ook deze mezen maken gebruik van opgehangen nestkastjes, en ze nestelen vrijwel op dezelfde wijze als de koolmees. Ze leggen doorgaans 13 eitjes, die door het popje in 14 dagen worden uitgebroed.

Op de voedertafel of in het voederhuisje zijn ze vaak te zien, te zamen met koolmezen en glanskopmezen. Op de wereld zijn er 43 soorten mezen bekend. Enkele van de meeste bekende zijn: wel de koolmees (*Parus major*), de pimpelmees (*Parus caeruleus*), de glanskopmees (*Parus palustris*), de matkopmees (*Parus montanus*) en de zwarte mees (*Parus ater*). Andere soorten die ook als mees aangeduid worden, zijn o.a. de staartmees (*Aegithalos caudatus*) en de baardmees of baardmannetje (*Panarus biarmicus*).

P. J. de Penning

de witoor- buulbuul

De op de kleurplaat afgebeelde buulbuul is de bekende Witoorbuulbuul (*Pycnonotus Leucogenys*). Naast de roodoor- en kalabuulbuul een van de meestvoorkomende buulbuulsoorten welke wij in de volières van liefhebbers van insektenetende vogels aantreffen. De grootte is \pm 18 cm.

Onderscheid tussen man en pop is er praktisch niet, de pop is iets kleiner en wat valer van kleur.

Deze buulbuulsoort is afkomstig uit Oost-Iran, Pakistan en West-India, waar hij zeer veelvuldig voorkomt, niet alleen buiten de steden en dorpen, maar ook te midden van de drukte van de menselijke behuizingen.

Het zijn rustige vogels ook in de volière, maar alleen tijdens de broedtijd, vooral als er een paar in de volière is, kunnen ze zeer lastig worden en niet alleen soortgenoten maar alle vogels fel vervolgen. Hoewel er tot nu toe maar zeer weinig geschreven is over broedresultaten zijn ze toch reeds in 1879,

kort na de eerste importen, in Duitsland tot broeden overgegaan. Het nest bestaat meestal uit 3-4 roodachtig gekleurde eieren, welke ongeveer 12 dagen bebroed worden, terwijl de jonge vogels ongeveer een zelfde aantal dagen in het nest blijven. De voeding is vrij eenvoudig, goed universeelvoer, wat fruit en levend voer houdt ze in een prima conditie. Het is jammer dat we deze soorten vogels zo weinig zien bij liefhebbers van insektenetende vogels. Ook op de TT's komen we ze maar zelden tegen. Toch verdienen ze beter, temeer nog daar het heel aardige zangvogels kunnen zijn.

Bij de meeste liefhebbers gaat de belangstelling uit naar dure, bijzondere soorten vogels, ik betwijfel of dat nu wel zo verstandig is. Buulbuulsoorten zijn sterke vogels waar jarenlang plezier van te beleven is. Ik hoop ze in de toekomst toch meer te zien.

E. M. Wessels

theoretische kennis van de kleurkanarie kweek.. overbodige luxe of noodzaak?

Aflevering 3

De overdracht van erfelijke eigenschappen van de ene generatie op de volgende

In voorgaande artikels is al even gewezen op het verschijnsel dat een vogel een erfelijke eigenschap of factor op twee wijzen bij zich kan hebben; nl. als wildvorm of als mutant. Daarnaast is gesproken over de invloed van de mutant op z'n wildvorm.

In dit artikel zal worden geprobeerd deze materie iets meer toe te lichten.

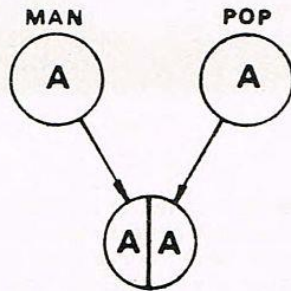
Iedere jonge vogel is een produkt van z'n ouders. Een vrij begrijpelijke stelling, haar hoe is dit mogelijk?

Daar wij in de praktijk van de kleurkanarie kweek steeds weer te maken hebben met dit begrip zal eerst uiteen worden gezet hoe dit mogelijk is.

Elk bevrucht ei bevat reeds alle bouwstoffen die er voor zullen zorgen dat er zich een nieuwe generatie kan ontwikkelen. Deze bouwstoffen zijn afkomstig van zowel de man- als popkanarie.

Dank zij een reeks natuurwetten en erfelijkheids-wetten, welke we nu buiten beschouwing zullen laten, is het zo geregeld dat in zo'n bevrucht ei ook de erfelijke eigenschappen van beide ouders zijn verenigd.

De manier waarop dit gebeurt kan eenvoudig aangegeven worden met onderstaand schema:

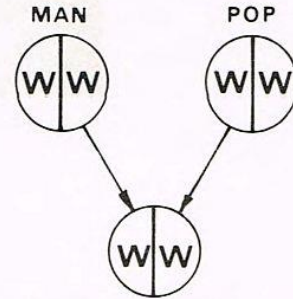
VOLGENDE GENERATIE

Als beide ouderdieren een factor bezitten die we bijv. aanduiden met de letter „A”, dan zien we dat het bevruchte ei, dat zich tot een nieuwe generatie zal ontwikkelen, zowel van de man als van de pop deze factor ontvangt. Dit heeft tot gevolg dat de jonge kanarie de factor „A” in werkelijkheid dus dubbel bezit.

We spreken dan ook vaak over het dubbel bezitten van een factor. We gaan dan voorlopig ook stellen dat iedere vogel een bepaalde factor dubbel bezit, hoewel hierop een belangrijke uitzondering is die we afzonderlijk zullen bespreken.

De overdracht van de wildvorm en de mutant van een factor op de volgende generatie.

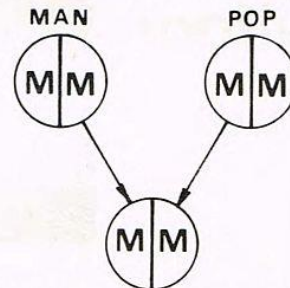
Als we er van uitgaan dat we twee vogels bezitten met elk dezelfde factor in z'n wildvorm aanwezig, dan zien we in onderstaand schema hoe deze wildvorm op de volgende generatie wordt overgedragen. In dit schema wordt de wildvorm aangegeven met de letter „W”.

VOLGENDE GENERATIE

We zien dus dat de ouderdieren de wildvorm dubbel bezitten en dat de volgende generatie van beide ouders de helft van het factorenpaar ontvangt wat tot gevolg heeft dat de jonge vogels weer in het bezit komen van een paar, en als zodanig weer beantwoorden aan de stelling dat een factor dubbel voorkomt.

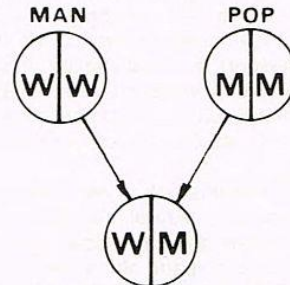
Ook zien we dat de nieuwe generatie „erfelijk” gelijk is aan de ouders. Ditzelfde zien we ook als we er van uitgaan dat de ouderdieren in het bezit zijn van een dubbele gemuteerde factor, in onderstaand schema aangegeven met de letter „M”.

VOLGENDE GENERATIE

Iets anders wordt het als we een mankanarie nemen in het bezit van dubbel de wildvorm van een factor en we paren deze aan een popkanarie die dubbel de mutant van dezelfde factor bij zich heeft.

We krijgen dan het volgende:

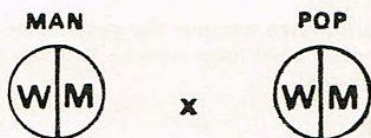
VOLGENDE GENERATIE

De jonge vogel komt in het bezit van de helft van de eigenschappen van z'n ouders. Nu zien we evenwel dat hij van dezelfde factor zowel de wildvorm als de mutant ontvangt.

Is dit het geval dan komt het probleem aan de orde van het reeds besproken gedrag van de mutant ten opzichte van de wildvorm. Hier zijn diverse mogelijkheden, welke in komende artikelen aan de hand van praktijkvoorbeelden nader zullen worden uiteen gezet.

Nu we gezien hebben dat de mogelijkheid aanwezig kan zijn dat een vogel zowel de wildvorm als de mutant van één en dezelfde factor bij zich kan hebben, kunnen we ook een kruising maken tussen twee van deze vogels.

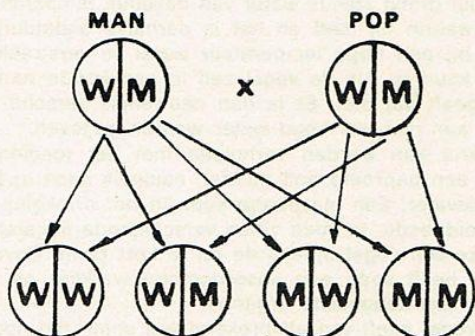
We krijgen dan schematisch:

Voordat we nu uitwerken welke vormen van de factor de jonge vogels zullen ontvangen, moet eerst worden opgemerkt dat wij nooit met zekerheid kunnen zeggen welke helften van de dubbele factoren van de ouderdieren in de volgende generatie zullen samenkomen.

Wel kunnen we een zgn. **Kansberekening** maken. We gaan dan beredeneren welke combinaties er mogelijk kunnen zijn.

In dit geval zijn dit:

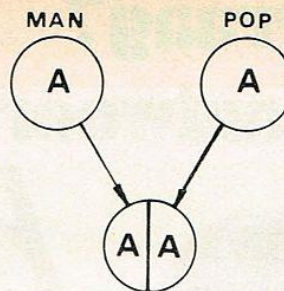

Nu zien we in dit schema dat van de totale mogelijkheden 25% dubbel in het bezit komt van de wildvorm, 50% zowel de wildvorm als de mutant ontvangt en 25% dubbel de mutant verkrijgt.

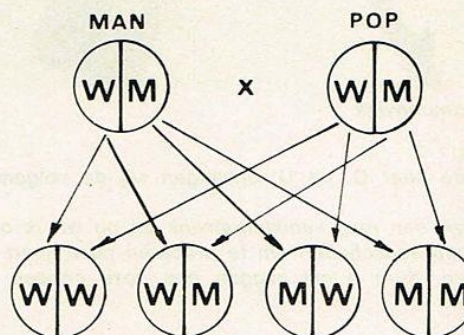
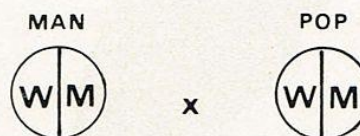
Deze genoemde percentages zijn evenwel zuiver theoretisch en moeten nooit zonder meer gekoppeld worden aan de vier eitjes die een kanariepop als regel per broedronde legt. Wel geven ze globaal een aanduiding van de meest voorkomende mogelijkheid.

In de komende artikelen van deze serie zal nader uiteen worden gezet hoe we als kleurkanariekweker met deze tot nu toe gegeven theorie kunnen of moeten werken.

Hendrik K.

VOLGENDE GENERATIE

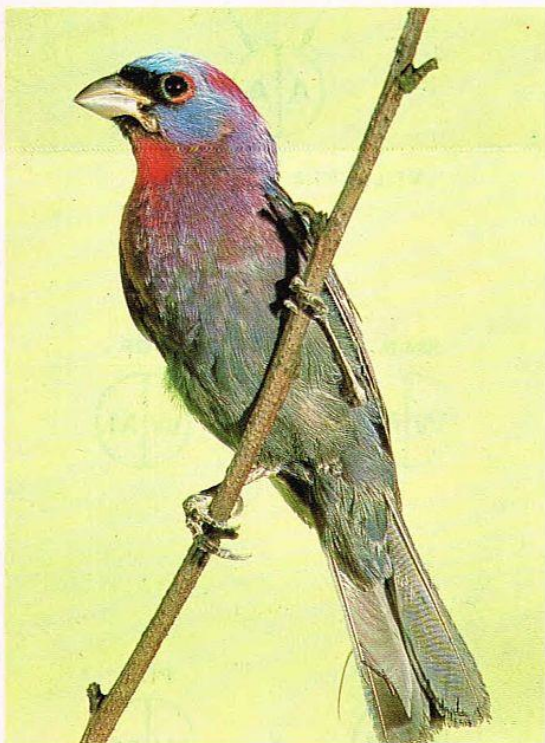
A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
 Telefoon 013-34 15 79
 b.g.g. 013-34 13 28

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
 Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

Uw vraag? ons antwoord!

Veelkleurenvink

Vraag:

Van de heer G. uit U. ontvingen wij de volgende vraag:

Ik bezit een man veelkleurenvink en nu wil ik ook een pop aanschaffen om te proberen deze soort te kweken. Kunt u mij zeggen hoe deze poppen er uitzien?

Antwoord:

De poppen van de veelkleurenvinken zijn effen grijsbruin met lichtere onderzijde. De pop mist dus het rood en het purper van de man, en is erg eenvoudig gekleurd. Ze mist bovendien tekening op haar gehele lichaam. Hierdoor is ze gemakkelijk te herkennen en verwart men haar niet licht met de pop van de nauwverwante indigovink die ongeveer gelijk van grootte is maar donkerder bruin en voorzien van een vage vleugeltekening terwijl er over de borst van de indigo-pop fijne streepjes lopen. De pop van de lazuli-vink is veel witter op de keel en de buik en heeft een duidelijke witte vleugeltekening.

Ook met de pop van de vierde Amerikaanse passerina-soort, de regenboogvink, is geen verwisseling mogelijk daar deze een groene bovenzijde en een wat fletser groene onderzijde heeft. Streping en vleugeltekening ontbreken bij deze soort. Al deze soorten zijn in een ruime goed beplante volière wel te kweken mits er van een goede insectenvoorziening sprake is in de vorm van meelwompjes, blad-

luizen, spinnetjes, krekels, wasmotten, vliegen, etc. Onrijpe gras- en onkruidzaden maken deel uit van het menu waarop ze hun jongen grootbrengen. Jammer genoeg worden er van deze soorten maar weinig poppen ingevoerd. De acclimatisatie dient met zorg te geschieden en de veelkleurenvink en de regenboogvink kunnen het beste verwarmd overwinterd worden. Gezien hun strijd lust tijdens de broedtijd is het niet mogelijk deze soorten bij elkaar in één volière te kweken. Alleen mannen van deze soorten worden wel bij elkaar gehouden vanwege de kleur en de zang maar dit is in deze tijd van invoerbepalingen een nauwelijks te verkopen zaak. Laten we dus zoveel mogelijk met deze vogels proberen te kweken.

Vraag:

A. te E. vraagt:

Mijn kanaries ruïen constant het gehele jaar door en van de kweek komt niets terecht. Wat kan daarvan de oorzaak zijn?

Antwoord:

Volgens die buiten de normale ruitijd (augustus-september) ruïen hebben zogenaamde stokruï. Deze ruï, die niet overgaat, verzwakt de vogels tengevolge van het steeds maar produceren van nieuwe veren. Evenals in de gewone ruitijd zijn de vogels lusteloos; de mannen staken hun zang en de poppen zijn niet in staat om eieren te produceren.

Stokruï kan op diverse manieren ontstaan, zoals tocht, plotselinge wisseling van temperaturen en wat nog het meest voorkomt tengevolge van het geven van koud bad- en drinkwater; vooral als in de kweekruimte de temperatuur hoog is. Een vogel in de vrije natuur drinkt steeds water van dezelfde temperatuur als waarin hij leeft en het is derhalve onnatuurlijk om bij een hoge temperatuur water te verstrekken dat koud is. Als de vogel zelf in een koude ruimte zit geeft dat niet. Er is dan nauwelijks verschil en dus kan dan wel koud water worden gegeven.

Stokruï kan worden verholpen met het toedienen van een beproefd oud middel: namelijk soda in het drinkwater. Een mespuntje soda in het drinkglasje is voldoende. In soda zitten verschillende mineralen welke een vogel tijdens de ruï te kort komt. Bovendien heeft soda een absorberende werking op de door kou aangetaste organen.

De vogel heeft vanzelfsprekend wel enige tijd nodig om de tekorten in zijn lichaam aan te vullen en we moeten daar 1 à 1½ maand voor rekenen. Een krachtige voeding zal de tijd van volledig herstel kunnen bekorten.

Vraag:

Het is voor mij bij de kweek ontzettend moeilijk om de vereiste kleurslagen zebra vinken selectief te kweken, om het eenvoudige feit dat ik niet weet hoe die kleuren er uit zien. Deze moeilijkheid wordt veroorzaakt door de vele verschillende kleurnuances die al naar gelang de kleurslag, vereist zijn om standaardexemplaren te kweken. Ik noem u hier enkele voorbeelden: zilvergrijs, lichtgrijs, parelgrijs, warm bruin, licht bruin, diep oranje-bruin, oranje-bruin etc. Om eventuele vergissingen te voorkomen

ssel

De

zou ik hier aan willen toevoegen dat ik wel weet welke kleurslagen bij welke soort vogel horen maar dat ik niet weet hoe die kleuren er precies uitzien. Kunt u mij de verschillende kleuren aan de hand doen, zodat ik met het oog op deze kleuren het komende voorjaar selectief te werk kan gaan. M.v.O. te D.

Antwoord:

Helaas kunnen we u niet helpen aan fotomateriaal, dat zou namelijk de zaak wel iets kunnen vereenvoudigen. Uit de standaardseisen kunt u toch wel het nodige putten om een redelijk beeld te krijgen. Vanzelfsprekend is een omschrijving van kleuren niet zo gemakkelijk en de opvattingen zullen even-

min altijd gelijk zijn. Om deze standaardseisen aan de praktijk te toetsen, kunt u het beste regelmatig tentoonstellingen bezoeken en de aldaar geëxposeerde vogels nauwkeurig bekijken. Op de bondskampioen in Rotterdam kunt u bijvoorbeeld elk jaar alle bestaande kleurslagen, van diverse kwaliteiten, zien. Bovendien is daar dan ook altijd wel een deskundige aanwezig die u met raad en daad kan bijstaan. Een andere mogelijkheid is lid te worden van de speciaalclub zebra-vinken. U kunt dan regelmatig in contact komen met andere kwekers van deze vogelsoort en daarvan is veel te leren. U merkt wel, een duidelijk antwoord op uw vraag kan ik niet geven. Wel een goed advies en ik hoop dat u daar toch iets aan heeft.

de zwarte kapoets

In het novembernummer van „Onze Vogels” is een vermelding opgenomen van een ongewone capucensijs, blijkens de bijgeplaatste foto is deze volkomen afwijkend van kleur.

Het geheel lijkt erg zwart, de spiegels zijn nog altijd duidelijk zichtbaar, gevraagd wordt door de heer Kuier of dit vaker voorgekomen is en of hoop kan bestaan dat het hier gaat om een misschien erfelijk vast te leggen mutatie.

Deze kleurafwijking is inderdaad eerder voorgekomen, alleen ging het in dat geval om een bastaard van capucensijs x kleurkanarie. De heer Van der Hoek, Schaarsbergenstraat 192 te Den Haag wilde bastaarden van kapoets x kanarie inzenden op de TT; om dat te kunnen realiseren paarde hij een capucensijsman aan een oranjeroodagaat kleurkanarie, en met succes. Vier jonge bastaarden aanschouwden het levenslicht, alle vier normaal van uiterlijk. Naarmate de jongen ouder werden onstond meer en meer verschil tussen de jongen, misschien wel twee mannen en twee poppen, werd verondersteld. Verder uitgroeiend bleken twee jongen hoe langer hoe zwarter te worden en dat is natuurlijk uiterst ongewoon. Eenmaal zelfstandig zagen de jonge bastaarden er al bijna uit als zwarte kanaries, nog altijd een wensdroom. Zou dan toch de eerste stap gezet zijn? De bijgeplaatste foto laat ook u zien dat dat niet eens zo'n merkwaardige gedachte is. De vogel die op de foto is afgebeeld werd ingezonden naar de onderlinge tentoonstelling; gekeurd werd de vogel als bastaard van capucensijs x kanarie, de keurmeester gebruikte de rubriek „opmerkingen” goed, de kleurafwijking zou wel eens een melanisme kunnen zijn; toch maar proberen of de zichtbare kleurafwijking door middel van terugparing vastgelegd zou kunnen worden was zijn advies. Tot zover het ontstaan van deze zwarte sijsbastaard. Wat is er nu van terecht gekomen, is er een redelijk zwarte kanarie uit ontstaan? Nee, dat is niet gebeurd; nakweek werd niet bekomen, helaas. En,

wat nog teleurstellender was, NA DE RUI was de betrokken vogel niet meer van z'n soortgenoten te onderscheiden!

Een triest einde aan een hoopgevende droom. De keurmeester had gelijk, het was dus een melanisme dat de verschijningsvorm bepaalde. Melanisme komt voor in verschillende vormen, bij natuur-vogels is het zelfs een regelmatig voorkomend verschijnsel. Het vermogen van kameleons om van kleur te veranderen wordt mede veroorzaakt door melanisme; de witte vlekken die jonge reeën bezitten zijn een tijdelijk melanisme; ook de vorming van het prachtkleed bij vogels wordt veroorzaakt door melanisme, de zomer- en winterkleur van bijvoorbeeld hermelijnen is totaal verschillend: allemaal voorbeelden van melanisme.

Dat brengt ons natuurlijk bij de vraag hoe het melanisme zo totaal onverwacht bij de zijden van Kuier en bij de bastaarden van v. d. Hoek kon optreden. Een waterdicht antwoord KAN ik u niet geven, dat kan ook de wetenschap nog niet. Vast staat dat veruit de meeste melanismen worden veroorzaakt door de werking van MSH. MSH is de afkorting van Melanocyten Stimulerend Hormoon, dit hormoon wordt ook wel MELANOTROPINE genoemd. De hormoonhuishouding bij hogere diersoorten zoals mensen en vogels wordt geregeld vanuit de hypofyse en/of de hypofysekwab. Bij vogels is de aanwezigheid van MSH in de hypofyse aangetoond, tot op vandaag is niet met zekerheid bekend of de aanwezige MSH tot de alpha- of tot de bètagroep behoort.

Het bovenvermelde leidt bijna onvermijdelijk tot de conclusie dat beide gesignaleerde melanismen, bij sijs en bij bastaard, het gevolg zijn van een storing in de hormonenhuishouding van de jonge vogels; het tijdelijk karakter van deze storing wordt aange-toond door het normaal-verschijnen na de rui. De vraag van Kuier of zo'n afwijking erfelijk kan worden vastgelegd moet mijns inziens met een duidelijk nee worden beantwoord. Het moet vrijwel uitgesloten worden geacht dat storing in de hormonenhuishouding van vogels erfelijk vastgelegd kan worden. Ik hoop dat mijn benadering van melanisme zal blijken te dienen als „voer voor biologen”, misschien kunnen andere lezers van dit blad het ontstaan en bestaan van melanisme nog wat verder uitdiepen ten behoeve van onder anderen

J. Kuiper

boekbespreking

LEES- EN KIJKENCYCLOPEDIË DER NATUUR door **Michael Chinery**. De laatste jaren zijn er bij Uitgeverij Helmond vele interessante boeken op natuurgebied verschenen. De meeste van deze boeken zijn niet alleen uitstekend wat de tekst betreft, maar het zijn ook fijne „kijkboeken”, goede foto's — veelal in kleur — en dan fraai en zinnig in de tekst verwerkt. Dit alles geldt zeker voor de „Lees- en Kijkencyclopedie”, die inderdaad een lees- en kijkboek is. Het zou te ver voeren om op de inhoud diep in te gaan, we volstaan met een opsomming van de hoofdstukken, omdat dit o.i. een uitstekende kijk geeft op de inhoud van dit boek. Hier volgen dan deze hoofdstukken: het levende organisme, fysiologie van de planten, het plantenrijk, aanpassing bij de planten, alfabetische lijst van bloemenfamilies, fysiologie van de dieren, het dierenrijk, het gedrag van de dieren, alfabetische lijst der dieren, ecologie, prehistorisch leven, evolutie en tenslotte mens en natuur. Een waardevol boek voor menige natuurvriend, hij zal er veel uit kunnen leren. De Nederlandse bewerking is van M. de Jong en R. de Jong-Kop. Een uitgave van Uitgeverij Helmond. Prijs f 34,50.

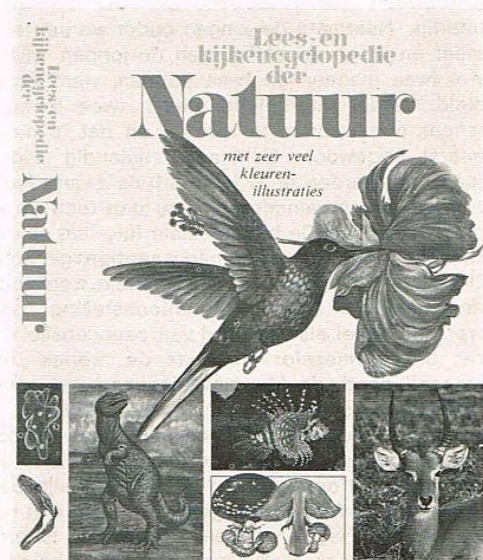
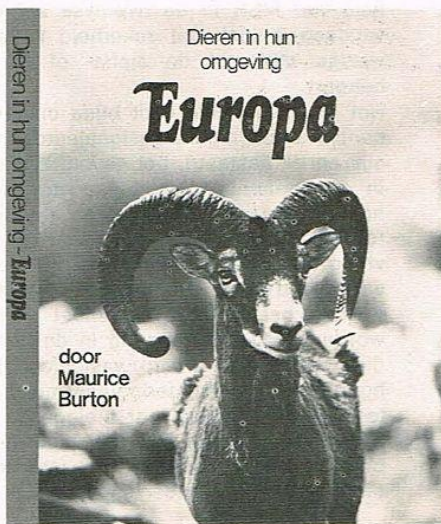
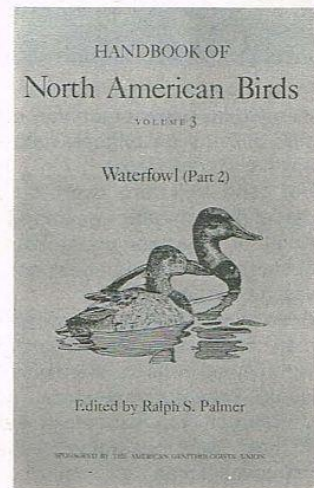
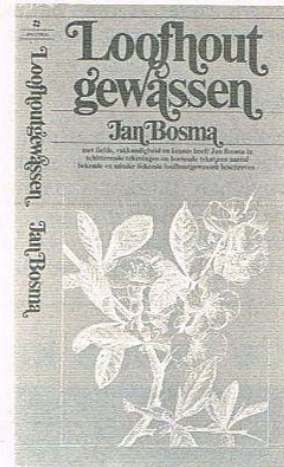
DIEREN IN HUN OMGEVING — EUROPA, door **Maurice Burton**. In dit bijzonder fraai uitgegeven boek laat de, ook in Nederland, bekende auteur Maurice Burton ons kennismaken met vele Europese dieren, die hij behandelt naar gelang de omgeving waarin zij voorkomen. Na een inleiding en een uitvoerige bespreking van het Europese gebied met betrekking tot vegetatie, klimaat en geografie, worden achtereenvolgens behandeld de toendra en taiga en de dieren die hierin leven, het loofbos, de steppen, de mediterrane maquis de eenzame oorden, de meren, de zee en tenslotte „invasiegasten en vreemdelingen”. Een zeer interessant en prettig leesbaar boek voor een ieder die in dieren geïnteresseerd is. De ontelbare kleurenfoto's zijn bijzonder goed. De uitstekende Nederlandse bewerking is van M. de Jong. De prijs bedraagt f 29,50 en het is een uitgave van Uitgeverij Helmond.

LOOFHOUTGEWASSEN door **Jan Bosma**. In dit boekje worden een honderdtal loofhoutgewassen beschreven. Voor menigeen is dit een fijn en goed bruikbaar werk, waar zowel de tuinliefhebber als de natuurliefhebber (wat trouwens vaak samengaat) zijn plezier aan zal beleven. De auteur beschrijft op prettige wijze de verschillende struiken en bomen en bovendien gaat elke beschrijving vergezeld van een fraaie tekening van de hand van de auteur. Het is een uitgave van Uitgeverij Het Spectrum en de prijs bedraagt f 17,50.

HANDBOOK OF NORTH AMERICAN BIRDS door **Ralph S. Palmer**. Met steun van de

American Ornithologists' Union is een serie boeken over de vogels van Noord-Amerika opgezet, die zeer terecht de kwalificatie „handboek” hebben meegekregen. Wij ontvingen twee delen, tezamen de watervogels omvattend. En aan de hand hiervan durven we te stellen dat hier een bijzonder waardevol standaardwerk aan het ontstaan is. Bij iedere vogelsoort wordt zeer diep op alle aspecten en bijzonderheden ingegaan, en we kennen geen ander werk dat zo diepgaand en omvangrijk op iedere soort ingaat. De samensteller van dit werk, Ralph S. Palmer, is als zoöloog verbonden aan het New York State Museum and Science Service en hij reist geheel Amerika en Canada af op zoek naar informatie.

De prijs voor een dergelijk werk is alleszins redelijk; de 2 delen watervogels tezamen kosten £ 19,80. Het is een uitgave van Yale University Press in Londen.

de lancashire

door A. L. van Liempd

De reus onder de Vorm- en Postuurkanaries is ongetwijfeld de Lancashire met zijn minimum lengte van 22 cm. Een maximum lengte is zelfs niet eens voorgeschreven.

Stelt u eens voor, een vogel die bijna twee maal zo groot is als een gewone kleurkanarie.

De Lancashire is gebruikt om de Yorkshire meer gestalte en volume te geven en het is mede daardoor dat de Yorkshire populairder is geworden. De Lancashire kwam er echter wel door in de vergeethoek te zitten. Gelukkig zijn er in Engeland, België en ook in ons land enkele kwekers intensief bezig om het fraaie ras weer op te bouwen. Het grootste probleem is om de gewenste grootte te krijgen. Het is nog steeds een raadsel hoe de Engelsen reeds in de 18e eeuw aan deze grote vogels zijn gekomen.

De Lancashire is ook de stamvader van alle Engelse kuifrasen. Al met al een vogel die dus beslist niet mag verdwijnen.

De Lancashire komt voor in twee variaties, namelijk met en zonder kuif.

Bezien we de keurlijsten, dan kunnen we constateren dat 25% van het totaal aantal punten dient te worden toegekend aan de grootte. Op de tweede plaats volgt de kop welke fors moet zijn en goed afgeplat, met brede wenkbrauwen. Ook bij de gekuifde exemplaren moet de kop fors zijn. De kuif vertrekt van het midden en moet het voorhoofd vrijlaten. De ogen moeten goed zichtbaar blijven en de kuif mag beslist niet over de snavel vallen. Die kuif moet dus als het ware een halve cirkel vormen om het voorhoofd en moet tevens vol en gelijkmatig zijn. In tegenstelling tot de Yorkshire moet de Lancashire wel nekinval laten zien. Bovendien moet die nek stevig en fors zijn en vloeiend overlopen in de schouders. Die schouders moeten goed breed en rond zijn. De rug dient recht te zijn, dus niet bol te zijn of een inzinking te vertonen. De vleugels zijn lang en mogen elkaar niet kruisen. De borst moet goed gevuld zijn en een goede ronding hebben. De romp moet lang en goed gestrekt zijn en van de brede schouders via de volle borst iets taps naar onder lopen. De staart is 8 à 9 cm lang. Voor de houding is geen rubriek in de standaard opgenomen. Toch kan deze vogel in een fier opgerichte houding een overweldigende indruk geven. De rubriek bevedering komt eveneens niet voor. Dat wil echter niet zeggen dat een vogel met totaal losse en slordige bevedering niet gestraft kan worden.

Voor TT-exemplaren wordt wel enige training vereist. Een voordeel is dat het overwegend rustige vogels zijn en men kan dan ook een zelfde procedure volgen als bij de Yorkshires.

De kweek met dergelijke reuzen vraagt wel om aanpassing en wordt nogal verschillend beoefend. Vast staat dat de minimum afmetingen van een broedkooi 80x40x45 cm moeten zijn.

De meeste kwekers, jammer genoeg zijn dat er nog niet veel, kweken koppelsgewijs. De Belgische exemplaren doen nog te veel denken aan de Yorkshires. Op de postuurwedstrijd in Breda waren twee exemplaren aanwezig die wel de vorm van de Lancashire lieten zien maar in grootte nog niet volledig waren.

We kunnen de kwekers van deze prachtige vogels niet anders dan erg veel succes toewensen en hopelijk dat binnen enkele jaren deze werkelijk imposante vogel een regelmatige gast zal zijn op onze tentoonstellingen.

nu de broedtijd weer voor de deur staat

door Cor Maas

Zoals ieder jaar lopen u en ik momenteel weer warm voor het komende broedseizoen. Voor de winterkwekers onder ons zijn de kweekresultaten al gedeeltelijk bekend. Trouwens er gaan de laatste jaren steeds meer kwekers van grote parkieten over om hun kleine soorten in de winter in een binnenkooi bij 12 graden verwarming te kweken. Zij menen hierdoor aan vroege jongen te komen en de prijsdalingen van de laatste jaren te voorkomen. Immers zij kunnen in de maanden augustus, september al uitgeruide jongen van dat zelfde jaar aanbieden! Maar ook hieraan zitten zeer zeker nog vele nadelen. Zodra de eerste eieren weer in de nestkast liggen wordt bij eenieder de volgende vraag aktueel: Zullen de eieren bevrucht zijn, zullen ze wel uitkomen?

Aangezien ik in de loop van 1976 nogal wat kwekers bezocht en met hen veel over „broeden” gepraat heb, meen ik te mogen concluderen dat het aantal onbevruchte en niet uitgekomen eieren in de 1e en 2e ronde tamelijk hoog lag. De resultaten van de 3e ronde vielen wel mee. Wat kunnen nu de mogelijke oorzaken van die minder goede resultaten in maart/april 1976 zijn?

Voor 100% kun je zoiets nooit aangeven. Maar desalniettemin zijn er toch een aantal factoren, waarmee we rekening moeten houden, willen we proberen om zoiets dergelijks opnieuw te voorkomen.

Ik zal trachten u een opsomming te geven van mij bekende factoren welke overigens verre van volledig zijn, maar wie de schoen past trekke hem aan...

Wanneer we te maken hebben met onze reeds gevormde kweekparen, dan zijn er een aantal factoren waarmee we rekening te houden hebben minder dan bij nieuw te koppelen paren.

Globaal:

NIET BEVRUCHTE EIENEN

1. een of beide vogels nog niet in conditie
2. vogels zijn nog te jong om ermee te kweken
3. het koppel is geen 0—1 en 1—0
4. permanente onvruchtbaarheid (steriel)
5. slechte onderlinge verstandhouding tussen de man en de pop.

NIET UITGEKOMEN EIENEN

1. afgestorven kiemcel
2. aanhoudende kou
3. slechte verzorging
4. onjuist vochtigheidsgehalte (hygrometer).

Al deze factoren zijn in feite 3-ledig:

- fouten bij de vogels (na enkele seizoenen zo'n vogel vervangen)
- fouten in de omgeving van de vogel (technisch veranderbaar)
- fouten in de verzorging (mea maxima culpa).

Mogelijke factoren die onbevruchte eieren kunnen geven.

ad. 1. Eén zonnestraal, één zwaluw maakt nog geen lente.

Enkele dagen voorjaarszon betekent niet dat uw vogels direct in topconditie zijn. Ook hoort men

nogal veel zeggen. „Op 15 maart hang ik mijn blokken op.” Kunt u vooraf iets zinnigs zeggen van het weer op 15 maart?? Ik ben van mening, dat de nestkasten er pas in moeten, als het echt lente is en dat kan zijn in april, mei, maar ook eind maart!!!

ad. 2. Te jonge vogels.

Diverse soorten vereisen een bepaalde leeftijd eer ze broedrijp zijn. Bij sommige rosellasoorten duurt dit 1½ tot 2½ jaar, grasparkieten zijn kweekrijp bij 10 maanden, splendids bij 12—17 maanden. Neem desnoods een jonge pop met een oudere man. Er bestaat voldoende literatuur waaruit u dergelijke gegevens kunt halen.

ad. 3. Samenstelling kweekkoppels.

Hoewel hierbij meestal geen moeilijkheden bestaan zijn er toch ook soorten waarbij samenstelling van koppels wél moeilijkheden oplevert. Bijv.: bleekkoprosella's en roodkopkakariki's zijn soms moeilijk te sexen. Als men dan 2 poppen heeft kan men bevruchte eieren wel vergeten.

ad. 4. Uw vogel is onvruchtbaar.

Uw vogel kan wel volop geslachtsdrift vertonen en eieren leggen, maar deze zullen dan geen kiemkracht bezitten. Levenskrachtige voorplantingscellen worden niet geproduceerd. Na enkele seizoenen hebt u zekerheid of de steriliteit van voorbijgaande dan wel van blijvende aard is. (Misschien valt er met vitamine E (Tocopherol) iets te regelen.)

Wanneer zaad en eicel volledige rijpheid bezitten ontstaat de kiemcel waaruit het jong opgroeit. U hoeft trouwens niet tot het eind van de broedtijd te wachten om te weten te komen of de eieren bevrucht zijn. Met een beetje ervaring kunt u na een dag of 10 zien of de eieren glanzend zijn en wit van kleur (voor parkieten). Een onbevrucht ei kleurt bruinig. Na wat ervaring kunt u aan de eieren in het nestje al zien of er jongen uit zullen komen. Bij een bevrucht parkietenei kunt u duidelijk de rode bloedvaten onderscheiden en boven in de luchtkamer zien.

ad. 5. Geen partners, het klikt niet.

Voor al de grotere soorten (speciaal parkietachtigen) komt het nogal eens voor dat man en pop niet met elkaar overweg kunnen en elkaar fel het hok uitvechten. Dan zijn we wel verplicht de paren te scheiden. En ook al willen veel grote parkietenliefhebbers graag een uitgebreid kleurenscale zien, veel verschillende soorten houden biedt nadelen. U kunt beter van enkele soorten meerdere koppels nemen, dan kunt u ze onderling nog eens omwisselen. Observeren van uw vogels is dus een NOOD-ZAAK.

Oorzaken van niet uitgekomen eieren.

ad. 1. Afgestorven kiemcel.

Als er in het ei gebrek is aan bepaalde stoffen, kan het ei te weinig levensvatbaarheid bezitten en kan dat de reden zijn dat de kiemcel niet tot volledige ontwikkeling komt. Een afgestorven embryo is bij het doorlichten zichtbaar als een los drijvend vlokje in het ei. Bij het afpellen van wat oudere eieren zie je ook wel eens dat het jong op het inzuigen van de dooierresten na volgroeid is. Vooral in de laatste fase van het ontwikkelingsproces wordt van het jong veel energie gevraagd; het moet zich helemaal rondraaien in het ei om met zijn eitand het vliesje en het schaalpantser te doorbreken. Als het jong deze krachtinspanning niet kan leveren sterft

het meestal af. Het zit dan dood en volgroeid in het ei. Dit gehele proces van ronddraaien en tikken tegen de schaal duurt zo'n 24 uur. Bij de eieren van de Chinese dwergkwartel is dit goed te horen, zeker als men het ei tegen het oor houdt.

Ook het te veel afkoelen van de eieren tijdens het broeden kan afsterven tot gevolg hebben. Na enkele uren treedt dan de dood in.

ad. 2. Felle koude die plots opkomt kan ervoor zorgen dat of de kiemcellen sterven of niet geheel tot ontwikkeling komen of dat de oude vogels uit conditie raken. Het kan zelfs gebeuren dat de pop de eieren niet op 32 graden kan houden. Je kunt dan wel plotseling de kooi gaan verwarmen, maar dit heeft dan tot gevolg, dat de vogel direct in de kopruï valt. Weg rest van het kweekseizoen.

ad. 3. Slechte verzorging.

Vooraf een slechte verzorging en voeding in de wintermaanden wrekt zich en kan een halt toeroepen aan het komende kweekseizoen. Er bestaan op het terrein van de voeding goede boeken zoals: „Vogels die vragen worden overgeslagen” van Jos van Himbergen en „De voeding van vogels” van J. Holsheimer.

de kleurvererving bij grasparkieten

door Eric Cras

Een van de interessantste kleurslagen is ongetwijfeld de cinnamon. Alhoewel hij eertijds niet gewaardeerd werd op onze tentoonstellingen, is dit toch een zeer geliefde kleur.

Wat eigenaardig is, is het feit dat de jongen geboren worden met de ogen van een ino, dus rood, dit kan men gemakkelijk constateren door de huid die de ogen bedekt. In de loop van de tweede levensweek echter veranderen ze tot de normale kleur.

Laten we even terugblikken naar vroegere jaren, en even een parkietententoonstelling bezoeken. Iedereen die een beetje slim was zette alleen de vogels in die zeker een prijsje konden wegkopen. Hoofdzakelijk waren er vogels uit de groene serie met normale zwarte vleugeltekening en wat later ook de grijze en de grijsgroene. De tentoonstellers exposeerden niet, en er zijn er trouwens nog, om hun bond te steunen, maar om een mooie prijs op te strijken. Hier en daar waren er dan ook die hun geslaagde kleurslagen even ten toon stelden, en de mooiste prijzen ermee wonnen. Deze kweker stond weldra in het brandpunt der belangstelling, en steeds waren er liefhebbers die deze vogels wilden afkopen. Druk werd er overwogen hoe deze mutatie tot stand kwam en eventueel de verdere kweekresultaten. Zo zijn ook de cinnamons eens op de tentoonstellingen gekomen.

De cinnamon wordt voornamelijk onderscheiden van de gewone grijsvleugelparkieten door de golftekening van de vleugels die niet grijs of zwart is, maar bruin. Hun bevedering is fluweelachtig, de oorzaak daarvan is nog niet weerhaald.

De vererving van de cinnamonfactor kunnen we evenwijdig stellen met die van de ino's, want de cinnamon vererft geslachtsgebonden.

Ziehier enkele van de interessantste paringen:

Bijv.: wanneer men in de wintermaanden volop witte zonnepitten aan de parkieten voert zullen deze moddervet worden (vetgehalte 22%), want het vet hoopt op, en de vogel verbrandt weinig (immers in de winter vliegt hij minder).

Fouten in de eischaal zijn te wijten aan een tekort aan mineralen en kalkstoffen, die we wel vergeten zullen zijn aan onze vogels te verstrekken. Een goede verzorging begint niet in de kweektijd maar ervoor. Het kweekseizoen beperkt zich niet tot de vogel in de kweektijd, maar tot het gehele jaar door.

ad. 4. Onjuiste vochtigheidsgraad.

Een te lage vochtigheidsgraad doet het broeden ook mislukken. Gewoonlijk zal de pop zelf wel baden en zo de eieren vochtig houden. Een vochtigheid van 60% is voldoende. Als we zelf nestmateriaal verstrekken kunnen we hier rekening mee houden, door bijv. de turfmolm natter te maken; maar meestal regelt de vogel het zelf beter dan wij.

Ik hoop dat deze paar aantekeningen het jaarlijks actuele probleem voor de beginnende kwekers wat nader verduidelijkt en dat we een beter begrip krijgen van onze persoonlijke invloed op het kweekresultaat.

1. Man cinnamon x pop cinnamon = 50% cinnamon mannen en 50% cinnamon poppen

$$\begin{array}{cccc} (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} \\ \hline & \times & & \\ \hline (x) \text{ cin} & y & (x) \text{ cin} & y \end{array} = 50\% \text{ en } 50\%$$

2. Normale man (split cinnamon) x cinnamon pop = 25% normale/cin. mannen
25% cinnamon mannen
25% normale poppen
25% cinnamon poppen.

$$\begin{array}{cccc} (x) \text{ cin} + & (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} + & (x) \text{ cin} \\ \hline & \times & & \\ \hline (x) \text{ cin} & y & (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} \\ \hline & & (x) \text{ cin} + & y \\ \hline 25\% & & 25\% & \end{array}$$

3. Cinnamon man x normale pop = 50% normale mannen (split cin.) en 50% cinnamon poppen.

$$\begin{array}{cccc} (x) \text{ cin} & (x) \text{ cin} + & (x) \text{ cin} + & (x) \text{ cin} \\ \hline & \times & & \\ \hline (x) \text{ cin} & y & (x) \text{ cin} & y \end{array} = 50\% \text{ en } 50\%$$

Uitleg: x = man
y = pop
cin

1. $\frac{\text{cin}}{\text{cin} +}$ = cinnamon

cin

cin +

2. $\frac{\text{cin}}{\text{cin} +}$ = normaal/cinnamon

cin

cin +

3. $\frac{\text{cin} +}{\text{cin} +}$ = normaal.

cin +

Als we ons nu toeleggen om zuivere cinnamons te kweken, dan moeten we ons bij de eerste kruising houden.

De tweede kruising is eveneens interessant, daar alle mannen de cinnamonfactor in zich dragen, alhoewel het bij sommige absoluut niet te merken valt.

De derde kruising is na de eerste de interessantste, daar alle jongen de cinnamonfactor in zich hebben. De liefhebbers die geïnteresseerd zijn in deze kleurslagen wens ik veel succes in het vervolg.

Zeldzame verschijningen in de fazantwereld: bulwer's fazant en borneo kuifloze vuurrugfazant

Het is volstrekt geen schande wanneer u, lezer, nog nooit een Bulwer's fazant in levende lijve hebt aanschouwd, want hoewel een haan van deze fazantsoort in 1876 al in „Artis” schijnt te zijn geweest, alwaar hij het slechts kort uithield, en in 1929 zeldzame paren in Clères, bij ons aller dr. J. Delacour op zijn fameuze landgoed en in Londen kwamen binnengedruppeld, die het eeuwige leven ook al spoedig ingingen, had tot voor kort, zeg 6 jaar geleden, nog praktisch niemand een levende Bulwer's fazant ooit gezien.

En toch bezat Nederland tot voor kort een paar van deze zeer merkwaardige, hoogst zeldzame vogels, die waren geruimd ergens in de wereld door een dierenhandelaar, die er ook geen raad mee wist en ze plaatste bij één onzer fazantenfokkers en die er ook geen náfok van wist te verkrijgen, ondanks al zijn beste zorgen en ervaring met o.a. Pauwfazantjes en Tragopanen!

In 1971 importeerde de grote Engelse fazantenkenner Howmann één haan uit Indonesië en met zijn vriend Goei uit Djakarta togen zij op „safari” in Noord-Borneo, vergezeld van goede inlandse jagers en solide kano's. Resultaat met behulp van valstrikken: 15 paren, die naar de U.S.A. werden overgevoerd.

In 1973 besloot Dr. Lopez uit Mexico het grapje te herhalen en met de inlichtingen van Homann bracht hij het 2—5, die hij natuurlijk mee naar huis nam . . . Lopez bestudeerde ter plekke de biotoop, bouwde dat na in meerdere van zijn immens mooie volières, plantte bamboebosjes, boomachtige rietsoorten enz. in overvloed en waarachtig, wat een goede biotoop al niet doet, u raadt het al; één hen legde 3 roodbruine eieren, ter grootte van de ongekuifde Maleise Vuurrugfazant, die na een broedtijd van 24 dagen uitkwamen en werden opgefokt met vogelpastei (?), kleine granen, vitaminen, zaden van denne-appels, waaraan later werden toegevoegd banaan, appel, sinaasappel, alles natuurlijk in partjes.

Howmann ging naar Mexico, bekeek de volières van Dr. Lopez, plaatste ook nestbakken in bamboebosjes thuis in zijn volières en raapte 8 eieren in 1975 van zijn Bulwers!

Inmiddels ontving Europa ook enige paren Bulwers fazanten, die echter helaas korte tijd na aankomst overal stierven, want vogelpest, coccidiose, wormen etc. deden hun frukend werk. Bulwers eten nu eenmaal graag insecten, die ze n.b. op de bodem van het water zoeken, zoals we dat ook wel kennen van andere Vuurrugfazanten; vandaar die dagelijkse toegif van enkele meelwormen bij onze vogels, nietwaar!

Evenals bij de hanen der Tragopanen bezitten Bulwers fazanthanen blauwe „horens” op de kop en twee enorme lellen ter weerszijden van de onder-

uitwassen boven op de bovensnavel, zodat de haan in baltsstemming wel een bijzonder merkwaardige uitdrukking krijgt, terwijl hij tevens zijn 32 sneeuw-witte staartpennen als een waaier, pauwstaartachtig, pauwachtig, kan uitzetten.

Momenteel zitten we hier in Holland en elders zonder Bulwers fazanten, maar bij nieuwe importaties moet het toch mogelijk zijn, nu, met kennis van het voorafgaande in Mexico en elders, en met behulp van geneesmiddelen en ons beste voeder, ook hier te lande en in België, Frankrijk, Engeland, de Bulwer te fokken.

De BORNEO KUIFLOZE VUURRUGFAZANT is één der nog altijd kostbare en fel begeerde Vuurrugfazanten, die hun naam te danken hebben aan de koper- tot vuurrode benedenrug en stuit, die de hanen bezitten.

Menigeen bezit of wenst zich wel een paartje Vieillot- of Prelaatfazanten, ook behorende tot de groep Vuurrugfazanten, die overal zo geliefd zijn en maar één moeilijkheid hebben, nl. hun huisvesting in onze koude winters. Want **winterhard** zijn al deze **Vuurrugfazanten nooit** en steeds blijkt weer, dat nieuwe, onervaren bezitters geen maatregelen nemen en geen ruimteverwarming, Elstein-stralers, ophangen in het nachthok 's winters, waardoor de pootjes of de tenen afvriezen; walgelijk, pijnlijk en eigenlijk schandalig!

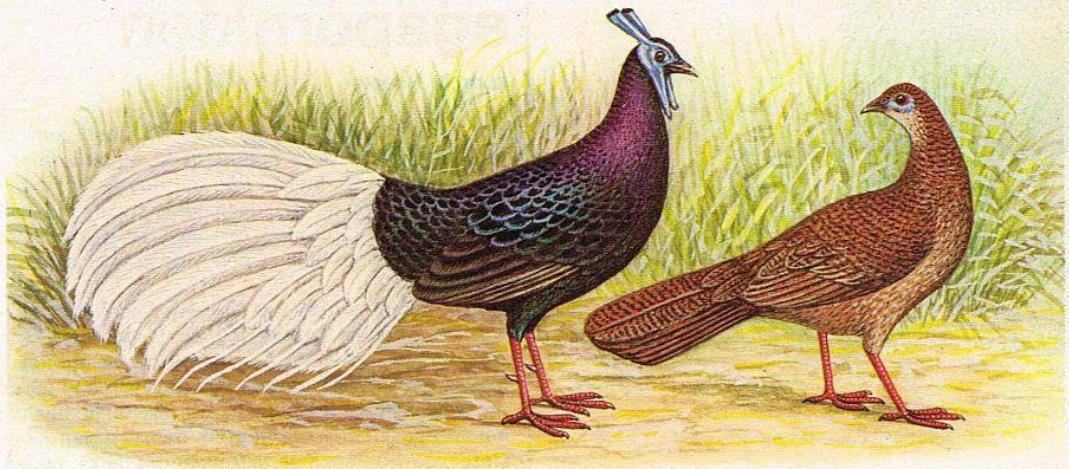
Kijkt u maar eens bij de vogelhandelaren; steeds ziet u dan weer vooral overjarige, prachtig op kleur zijnde Vieillot-, of zelfs Prelaatfazanthanen met stompjes van poten, waartegen ik niet fel genoeg kan protesteren! Er zijn nu toch boekjes en boeken over fazanten, leest u toch, wat u moet doen, alvorens tot aanschaf over te gaan van deze schitterende natuurwonderen, die volkomen van u afhankelijk zijn.

Genoeg er over; de Borneo Kuifloze Vuurrugfazant **was** helaas hier te lande goed ingevoerd zoals dat heet en vooral de bekende fokker Weekers uit Weert was een matador in het fokken van deze kleine schavuit! Langzamerhand stierf de stam uit; er kwam en komt tot op de huidige dag nog geen import uit Borneo, een groot raadsel, want er komen wél Bulwers, zoals u zelf hebt gelezen, en we zitten momenteel zonder Borneo Kuifloze Vuurrugfazantjes. Ook de Malakka Kuifloze Vuurrugfazant is hier onbekend, maar wat niet is, kan o zo plotseling komen nietwaar; dat hebben we al meer beleefd met de Slavadori-fazant, die ook een halve eeuw „weg” was en verleden jaar plotseling weer opdook . . .

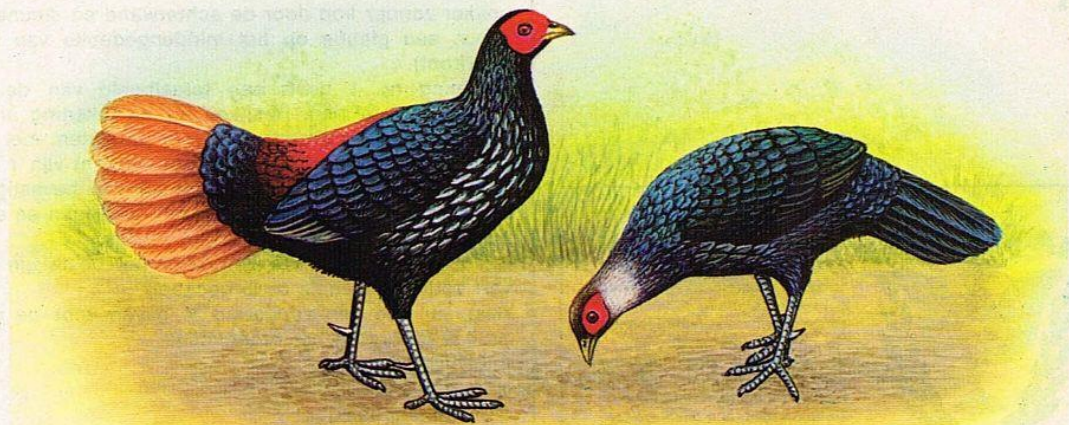
Geslachtelijk zijn de Kuifloze Vuurrugfazanten gemakkelijk te herkennen aan de afwezigheid van de gele staarten bij de hennen, want blauwzwart zijn haan zowel als hen. De Borneo-haan bezit een lichtgrijze gespikkelde hals en bovenrug, terwijl de flanken met witte veren zijn doorregen. De Malakka-haan is blauwer.

De broedtijd bedraagt 24 dagen, de eitjes zijn rozebuffkleurig en het is zelfs mogelijk van éénjarige vogels te fokken. Wie de kans krijgt Kuifloze Vuurrugfazanten op de kop te tikken, moet hem niet laten lopen, want er is vraag genoeg naar deze bijzonder leuke, kleurrijke fazanten.

R. R. P. van der Mark

Bulwer's Fazant

Borneo Kuifloze Vuurrugfazant

Zojuist
verschenen

Dit is een boek voor hen die thuis willen raken in de vogelwereld om zich heen en die niet tevreden zijn met alleen de naam van de vogels te weten. Het is de Nederlandse bewerker Gerald Oreel, een van de zeer goede jonge veldornithologen, gelukt om van dit boek een uitgave te maken die velen zal kunnen helpen op het boeiende terrein van de veldornithologie.

Een werkelijk prachtig boek met 240 bladzijden vierkleuren illustraties, weergevende ruim 300 vogelsoorten welke in West-Europa waargenomen kunnen worden. Iedere vogelsoort is op schaal afgebeeld.

Het doet ons genoeg dat wij speciaal aan de lezers van „Onze Vogels” dit uitstekende boek, waarvan de winkelprijs is vastgesteld op f 57,50, nu kunnen aanbieden voor f 47,50. U kunt bestellen door overmaking van dit laatste bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom. Na ontvangst van uw betaling ontvangt u het boek franco thuis.

Geheel vrijblijvend kunnen wij aanbieden: Frisè kanaries (import) in de kleuren rood, wit en bont. Norwich, Borders, Glosters, Yorkshires, Lizards en alle kleuren Hollandse kanaries.

Verder: Lories in diverse soorten, papegaaien, diverse soorten Zuidamerikaanse parkieten, Australische parkieten, Ara's, verschillende soorten vinkjes, etc. Tevens vragen wij diverse soorten vogels te koop, eventueel mogelijkheid tot inruiling.

Blankestijn's Pet Farm B.V.
Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

broedkooi voor grasparkieten en agaporniden

door C. Booster

Het is de bedoeling om aan de hand van deze tekening u aan enig materiaal te helpen, voor het nog aangenamer maken van uw hobby. Ik hoop dat ik met het maken van deze tekening in mijn opzet geslaagd ben. Zo niet, dan ben ik gaarne bereid u te helpen voor het samen vinden van een oplossing.

Op de tekening zien we allereerst een vooraanzicht van de dubbele broedkooi, zoals we hem samen willen gaan maken. U ziet hierbij op de rechter kooi tevens een nestkastje aangebracht volgens tekening nr. 3. De linker kooi geeft een duidelijk beeld van het vooraanzicht. Er is gebruik gemaakt van kant-en-klare voorfronten met extra deurtje links boven in, welke los verkrijgbaar zijn in de handel en/of groothandel. Ik heb bij deze tekeningen, vreemd genoeg voor u misschien, géén maten aangegeven, zodat ook de kanarieliefhebber dit voorbeeld kan gebruiken en de broedkooi voor hem verhoudingsgewijs ook kan namaken.

Voor de parkieten heb ik mijn kooien gemaakt met de volgende maten: lengte 122 cm, breedte (diepte) 40 cm en hoogte 50 cm. Het materiaal is 1 cm dik vezelplaat. De achterwand is vervaardigd van hardboard, het tussenschot van triplex en de voorkant en tussenkant van hardhout. De rand aan de voorkant heeft een gleuf, waarin we het voorfront kunnen vastzetten. Aan de bovenkant kunt u het voorfront dan vastzetten met een U-vormige strip of met enkele „klosjes” hout. De randen van de te maken lades (2) maken we ook van hardhout en de bodem van de lade maken we van hardboard. Voorts plaatsen we de zitstokken in de diepte van de kooi (met een spijker zonder kop door de achterwand en steunend d.m.v. een gleufje op het middengedeelte van het voorfront).

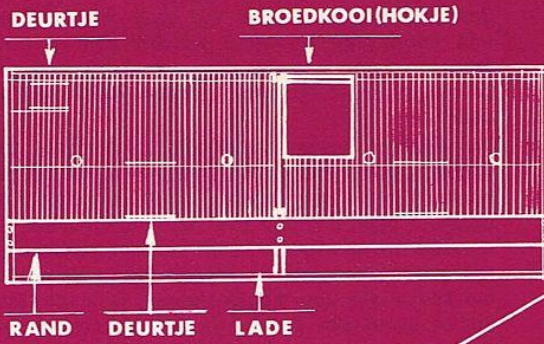
Tekening nr. 1 geeft een totaalbeeld van de te maken kooi te zien. Bekijken we nu tekening nr. 3 dan zien we een broedkastje voor parkieten, met de afmetingen van 20 x 20 cm in het vierkant van 1 cm dik vezelplaat. Aan de voorkant hiervan bevestigen we dan nog twee haakjes voor het ophangen en een zitstokje voor het invlieggat.

Het geheel kunnen we dan weer het beste „in de verf zetten”, evenals de broedkooi.

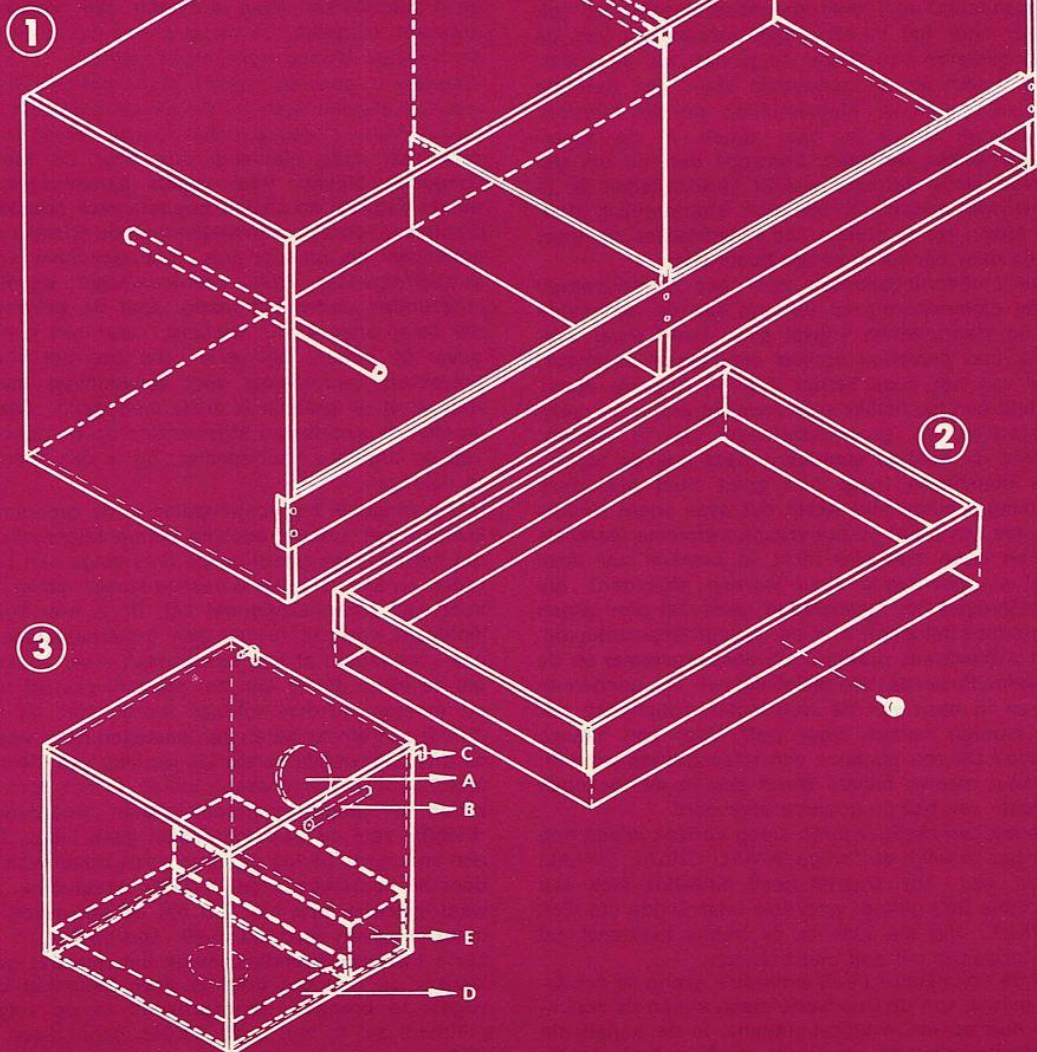
Rest mij nog een verklaring te geven voor de gebruikte letters bij het broedkastje:

- A = invlieggat
- B = zitstokje
- C = ophanghaakjes
- D = nestkuiltje
- E = verhoging voor het invlieggat
- F = losliggend deksel.

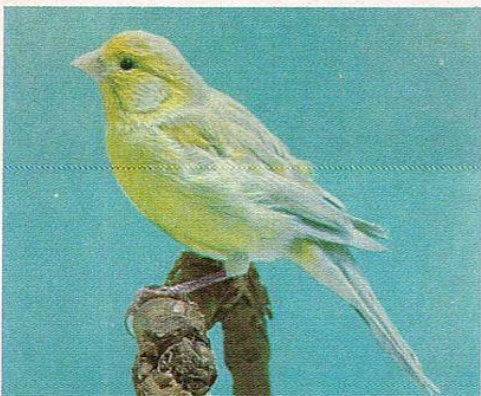
BROEDKOOI VOOR GRASPARKIETEN en AGAPORNIDEN

TOTAALTEKENING BROEDKOOI

pietpraat over groenpastelopaal

door J. Kuiper

De standaard zegt over groenpastelopaal het volgende: door het in één vogel samengaan van de werkingssferen van zowel de pastel- als de opaalfactor treedt er bij genoemde kleur een dermate vervlakking van de pigmentuiting op dat hierdoor gemakkelijk verwarring met vogels in de agaatoopaalserie kan ontstaan. Vanwege het feit dat genoemde kleur dermate weinig karakteristiek is, is het vrijwel ondoenlijk hiervoor afzonderlijke standaardeisen op te stellen. De keurmeester zal deze vogels naar eer en geweten beoordelen.

Enige herkenningspunten zijn: een gereduceerde vlakke pigmentuiting op de rug; aan de onderzijde van de staartpennen vrijwel geen zwart meer aanwezig; een gematigd donker aandoende pootkleur; kleur van het dons lichter dan bij gewoon opaal. Het lijkt een hachelijke onderneming om in de reeks pietpraatjes de groenpastelopaal op te nemen; blijkens de huidige standaard weet ook de technische commissie (nog) niet goed raad met deze kleurslag. Vastgesteld wordt dat deze vogel slechts bij wijze van proef op het vraagprogramma staat; als hieraan geen behoefte blijkt te bestaan zal deze vogel als gevraagde kleur worden afgevoerd. Als dit inderdaad zou geschieden geldt dat niet alleen de groenpastelopaal; ook de goudgroenpastelopaal, blauwpastelopaal, oranje-roodbronspastelopaal en de oranje-roodbronspastelopaalschimmel en genoemde kleuren in bezit van de ivoorfactor, zullen dan het veld moeten ruimen. Voor wat? Voor een nieuwe mutatie? Dit zou opnieuw een teleurstelling worden; ook zo'n nieuwe mutant wordt dan in de toekomst wel weer van het programma afgevoerd.

In de midden-zestigste jaren sloeg de klok alleen nog maar het tamelijk eentonige OPAAL, OPAAL, OPAAL, OPAAL enz., enz. Daarna heeft diezelfde klok een heel tijdje INO geluid; weer iets later luidde die klok SATINET. Wat die klok in de nabije toekomst zal gaan luiden is mij nog niet bekend.

Voor de opaalfactor heeft inmiddels allang de doods-klok geluid, van de bruinserie staan alleen de schimmels nog op het vraagprogramma, in de agaatserie zijn de pastellen al geschrapt en de gehele isabel-

serie is afgevoerd van de sterkte. Realiseert u zich dan wel dat dit zijn beslag heeft gekregen in ongeveer tien jaar; vrij vertaald komt het er op neer dat er veel meer opalen zijn gekeurd zonder standaardeisen dan met. De tijd gaat snel, vogels die ooit interessant genoemd werden zijn al van het vraagprogramma verdwenen; de vraag rijst of dat nu moest. Ja, in bepaalde gevallen moest dat inderdaad!

Isabelopalen vallen nauwelijks op tussen vetstofvogels, agaatoopalopalen lijken het meest op isabelopalen, intensieve opalen in de bruinserie laten absoluut geen pigment zien, kortom, allemaal vogels die door de keurmeesters uit de kooi gehaald moesten worden om vast te stellen welke naam boven het keurbriefje zou moeten komen te staan. Slechts in het gunstigste geval had de keurmeester gelijk; dat was echter lang niet altijd het geval met deze zgn. „zoekvogels”. Een alleszins gerechtvaardigd argument om deze bijna niet te identificeren vogels van het vraagprogramma te laten verdwijnen.

En wat nu met de groenpastelopaal; zal ook deze fraaie vogel gedoemd zijn om te verdwijnen? Op deze indringende vraag is slechts een merkwaardig antwoord mogelijk: Dit hangt af van de kwaliteit van de kwekers binnen onze organisatie!!

Wanneer u, geachte kweker, stopt met het inzenden van toevalsprodukten in de pastelopaalserie en in plaats daarvan een gerichte kweek instelt in deze serie, zal deze kleurslag ook voor de toekomst behouden blijven. Veel vogels aanschouwen het eerste daglicht en stellen kwekers voor onoplosbare problemen; oorzaak zijn niet-vermoede erfelijke eigenschappen en onvoldoende factorenkennis van de kweker/eigenaar. Zo'n probleemvogel wordt dan ingezonden onder het motto „laat de keurmeester dat maar uitzoeken”. Accoord, maar wilt u in zo'n geval de ouders bijleveren, dat zou het voor de betrokken keurmeester veel eenvoudiger maken?! Helaas, in de praktijk is zulks onmogelijk, daardoor worden de problemen afgewenteld op de schouders van de argeloze keurmeester; hij is dan inderdaad te beklagen.

Het is mogelijk om pastelopalen in de groenserie te kweken met zulke duidelijke pigmenteigenschappen dat het mogelijk is om op de fiets langs een kooi te rijden en dan al fietsend vast te stellen dat er in die kooi een groenpastelopaal zat. Er is een duidelijk zichtbaar verschil tussen een groenpastelopaal en een groenopaal of een agaatoopaal, maar alleen dan als de eisen die er aan het pigment gesteld mogen en moeten worden voldaan wordt. Het bij voortdurende aan elkaar paren van pastellen moet vanwege de dan optredende versterkte werking van die pastelfactor worden afgeraden; indien u dat toch doet zullen uw jonge groenpastelopalen inderdaad bedrieglijk veel op een agaatoopaal gaan lijken. De uit een verkeerde paring geboren pastelopaal wordt dan door de keurmeester gekeurd als agaatoopaal, merkwaardigerwijs heet het dan dat de betrokken keurmeester „geen verstand heeft” van opalen.

Lieve kwekers/inzenders, maak het ons wat gemakkelijker en doe dat door in deze kleurslag betere vogels te brengen. Afsgesproken? In de volgende pietpraat zal ik met u de citroen behandelen, TOT DAN.

ervaringen met afrikaanse soorten

oranjekaakje

Tot een van de meest voorkomende prachtvinken op de Europese vogelmarkt behoort stellig het oranjekaakje, waarvan de nominaatvorm, **Estrilda melpoda melpoda**, voorkomt in Afrika, van Senegal tot Noord-Angola.

Twee ondersoorten zijn er, te weten: **E.m. tchadensis** in het gebied Tsjaad en **E.m. fucuta** van Midden- en Oost-Kongo en Noord-Angola tot Centraal-Kameroen.

Buiten de broedtijd leven in grote groepen, tijdens de broedtijd paarsgewijs in de grassteppen, de met gras begroeide oevers van waterlopen en rivieren en in de onmiddellijke omgeving van tuinen.

Hun voedsel bestaat uit kleine zaden en insecten.

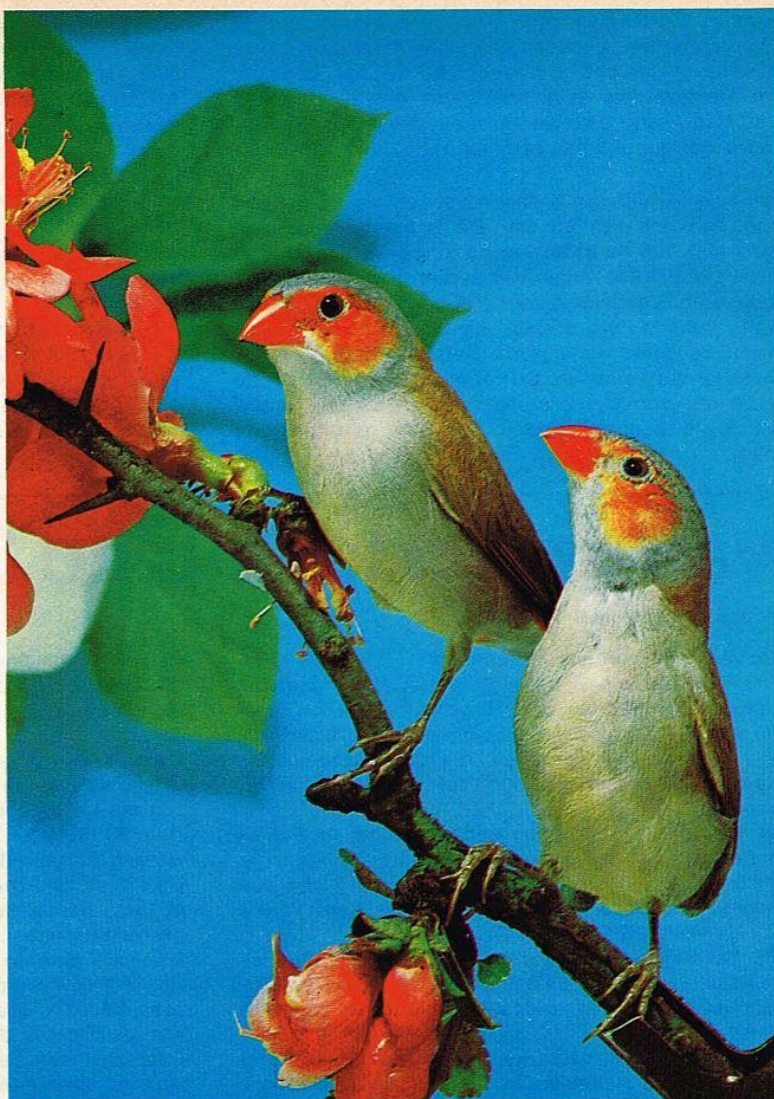
Tijdens de regentijd is er volop voedsel voor ze beschikbaar en vandaar ook dat ze zich juist in die periode voortplanten.

Hun nesten bevinden zich meestal in dichte graspollen, vlak boven of op de grond. Die nestplaats wordt door het mannetje opgezocht, maar het popje bepaalt wel de plaats. Hierna sleept het mannetje allerlei nestmaterialen aan, zoals droge grasstengels en pluimen en het popje gaat aan de slag. Zij bouwt en doet dat zeer kunstig. Binnen twee dagen is zij daarmee gereed en het kogelvormige bouwsel met een soms wel erg lange insluipgang biedt goede bescherming voor haar en de jongen. Van binnen is het gestoffeerd met zachte grassen en mos.

Zo op het eerste gezicht is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop. De oranje-keurige wangen zijn bij het popje wel wat matter van kleur, maar dat is moeilijk vast te stellen.

Het mannetje zingt en doet dat tijdens de broedtijd luider dan anders, vooral wanneer hij de showbalts uitvoert. Met een grashalmpje in de snavel, de staart naar het popje gericht en knikkende op-en-neer bewegingen van het naar boven gerichte lichaam, tracht hij het popje in broedstemming te brengen. Vandaar ook de uitdrukking „showbalts”, die dan ook niet door een paring wordt gevolgd. Deze vindt hoogstwaarschijnlijk in het nestje plaats.

De 4 tot 6 witte eitjes worden gedurende 12 dagen door in hoofdzaak het popje bebroed. Alleen om zich te ontlasten en wat voedsel tot zich te nemen

verlaat ze even het nestje en wordt dan prompt door het mannetje afgelost.

De jongen zijn volkomen naakt, geen enkel donsveertje bedekt hun lichaampjes. Met in hoofdzaak dierlijk voedsel worden ze gedurende de eerste 10 dagen gevoed. Als de jongen op een leeftijd van 12 tot 14 dagen uitvliegen, zijn ze valer van kleur dan hun ouders, met meer bruin in hun gevederte, en hebben een zwarte snavel. Twee weken later zijn ze zelfstandig.

De jeugdruï begint 3 weken na het uitvliegen en deze duurt tot ze ongeveer 3 maanden oud zijn.

Oranjekaakjes worden in gevangenschap regelmatig gekweekt. Eenmaal het geluk hebbende om een paartje te kunnen samenstellen, levert dit weinig moeilijkheden op. Het is juist, zoals bij verschillende andere soorten, het bij elkaar brengen van een paartje dat erg moeilijk is. We hebben u al meer verteld, uit eigen ervaring, dat het beste resultaat te verkrijgen is wanneer een stuk of zes exemplaren tegelijk worden aangekocht. Door ze allemaal te voorzien van een gekleurd knijpringetje is later ge-

makkelijk vast te stellen hoe de paarvorming ligt. We hebben ze gehouden in kooien, maar daar kwam niets van terecht. Overgebracht in een beplante voliëre leverden ze al heel gauw goede resultaten op. Hun nestje bouwen ze in de struiken, maar ook werd wel gebruik gemaakt van ruime, halfopen nestkastjes.

Op een leeftijd van 8 dagen hebben we ze geringd met een ring van 2,3 mm. Dit is overigens wel afhankelijk van de groei van de jonge vogels. Het kan best zijn dat het ringen wat eerder of wat later moet gebeuren. Vandaar is regelmatige nestcontrole toch wel noodzakelijk. Hierbij dient zeker de nodige voorzichtigheid te worden betracht; we gaan de nestjes niet vernielen. De broedinstelling van het zo uitermate vreedzame oranjeakje zou dan al gauw verstoord kunnen worden met alle gevolgen van dien.

we verstrekken een goed mengsel zaden voor kleine tropen, trosgierst, onkruidzaden welke dagelijks over de grond worden uitgestrooid, halfrijpe onkruidzaden, zachtvoer bestaande uit ei- en universeelvoer gemengd met gedroogde insecten en rul gemaakt met roosvicee en water en vooral in de broedtijd een ruim aantal klein geknipte meelwormen. Dagelijks vers bad- en drinkwater. Baden doen ze regelmatig, ze hebben daaraan sterk behoefte. We hebben ze in de winter onverwarmd in een, zij het zeer goed beschutte, buitenvoliëre gehouden met redelijk succes. Een lichte bijverwarming in het nachtverblijf zou misschien toch wel wat beter zijn geweest. Dat neemt niet weg dat we in het na die winter volgende voorjaar toch nog beschikten over één koppeltje sterke en in een goede conditie verkerende oranjeakjes waarvan we 8 jongen verkregen.

van groen tot albino 3

door H. K. v. d. Wal

De niet-gepigmenteerde kanaries

Alle kleurkanaries, die niet in het bezit zijn van donkere kleurstoffen in de bevedering worden ingedeeld in de groep „Ongepigmenteerde kanaries”. We noemen deze kanaries, die dus uitsluitend de carotinoïde kleuren bezitten, ook wel de VETSTOFvogels.

In deze groep komt geen onderverdeling in diverse series voor.

Afhankelijk van het wel of niet aanwezig zijn van een bepaalde carotinoïde noemen we deze vogels GEEL, ORANJE ROOD, WIT.

Bij het bespreken van deze drie kleuren zullen we vaststellen dat de benaming van deze kleuren nog niet volledig is maar duidelijk omschreven kan worden.

Zoals opgemerkt, delen we dus alle kanaries zonder donkere kleurstoffen in in de groep Vetstofvogels. Hierbij moet evenwel een aantekening worden gemaakt.

Dank zij de kennis van de erfelijkheid van de verschillende factoren die verantwoordelijk zijn voor de vorming van de kleurstoffen, met daarnaast het bewust verder kweken met de diverse opgetreden veranderingen van deze factoren (mutaties) is het momenteel mogelijk kleurkanaries te kweken die, hoewel zij tot de gepigmenteerde groep behoren, uiterlijk in hun bevedering geen donkere kleurstoffen meer laten zien.

Hierop moeten we steeds bedacht zijn bij het aanschaffen van kleurkanaries. Controle van de donskleur, door het opblazen van de bevedering, kan een hulpmiddel zijn, maar is niet altijd doorslag gevend.

Gaan we toch kweken met een vogel die uiterlijk een vetstofkleur laat zien, maar in wezen tot de gepigmenteerde groep behoort en zetten we deze bij een andere „echte” vetstofvogel dan zullen alle jonge volgels uit deze kruising noch gepigmenteerd noch vetstof zijn. Dergelijke vogels noemen we BONTE kanaries.

Hetzelfde resultaat wordt uiteraard ook verkregen uit de kruising van een vetstofvogel met een gepigmenteerde vogel.

Bonte kanaries

Uit bovenstaande is dus gebleken dat er kanaries zijn die tot de zgn. „bonten” behoren.

Hoewel dit vaak zeer fraaie vogeltjes kunnen zijn worden zij niet erkend als kleurkanarie.

Dit houdt dan ondermeer ook in dat deze kanaries op bijv. een tentoonstelling van kleurkanaries niet gevraagd worden.

De mate waarop een kanarie bont getekend kan zijn is nogal verschillend. Vaak is deze bontvorming zeer duidelijk waarneembaar door de aanwezigheid van afwisselend donkere en lichte veevelden.

Daarnaast kan het ook voorkomen dat deze bontvorming zeer minimaal aanwezig is. Bij de gepigmenteerde kanaries kan dit voorkomen in de vorm van bijv. een witte staartpen. Bij de vetstofvogels kan bontvorming zich openbaren in een klein donker vlekje in bijv. de snavel, op de poten of als een enkel donker veertje in de bevedering.

Ook deze vormen van bont zijn niet toelaatbaar en dergelijke vogels, hoe fraai ze verder ook zijn, komen niet in aanmerking om op een tentoonstelling te worden ingezonden.

Wilt u bewust kleurkanaries kweken, dan zult u moeten voorkomen vogels te gaan houden die op een of andere wijze bontvorming laten zien. Deze bontvorming zal als regel in de jongen steeds weer terug kunnen komen.

Gebruik Witte Molen OPFOKVOEDERS en U bent enthousiast!

- Witte Molen EIVOER is een zeer licht verteerbaar kracht- en opfokvoer dat direkt door de vogels wordt opgenomen. Het bevat alle vitale bouwstoffen die vlotte opgroei en een optimale konditie waarborgen.
- Witte Molen BASIS-OPFOKVOER voor de DOE-HET-ZELVER. Een basismengsel waarin in de juiste verhoudingen VITAMINEN en SPORENELEMENTEN zijn opgenomen. Een speciale bewerking (expanderen) maakt BASIS-OPFOKVOER zeer licht verteerbaar.

WITTE MOLEN B.V. Moleneind 2, Meeuwen (N.Br.), Telefoon 04165-433

barnardparkieten

Barnardparkiet

Tekst: Cees van Berkel

Foto's: Horst Müller en Mosnier

Hun naam hebben ze te danken aan de Engelse ornitholoog Eduard Barnard naar wie deze zo bijzonder fraaie vogels zijn vernoemd. Ze komen voor in Oost-Australië, vanaf noordelijk Queensland over Nieuw Zuid Wales tot het noordwesten van Victoria en tot het binnenland van Zuid-Australië.

Men onderscheidt drie rassen waarvan de nominaatvorm, **Barnardus barnardi barnardi**, voorkomt in zuidelijk Queensland, Nieuw Zuid Wales, Victoria en Zuid-Australië. De bovenzijde van deze **Barnardparkiet** is blauwgroen met smaragdgroene bovenkop, de onderzijde groen, op de buik een gele tot oranje-keurige band en een rode voorhoofdsband.

Het tweede ras, **Barnardus barnardi whitei**, is op de bovenzijde donkergroen zonder een blauwe aanslag en de voorhoofdsband is oranje-rood. Dit ras, de **Barnardparkiet van Lake Eyre**, komt voor in het noorden van Zuid-Australië.

Tenslotte is er dan nog de **Cloncurryparkiet**, **Barnardus barnardi margillivrayi**, in Noord-Queensland, een klein verspreidingsgebied in de omgeving van het stadje Cloncurry. Deze laatste is de kleinste van de drie rassen, is effen groen van kleur, op de bovenzijde donkerder dan op de onderzijde. De wangen zijn groen-blauw van kleur en de rode voorhoofdsband ontbreekt. Het zijn mooie pastelkleurige vogels.

Met vooral de Barnardparkiet worden regelmatig broedresultaten in volières behaald. Ze zijn evenwel

nog heel wat zeldzamer dan bijvoorbeeld de Neophema's. Nog zeldzamer is de Cloncurryparkiet. De aanschafprijzen van deze vogels zijn dan ook bijzonder hoog.

Ook in bepaalde gebieden van Australië zijn barnardparkieten vrij zeldzaam. In tegenstelling tot verschillende andere Australische parkieten, hebben ze zich niet ontwikkeld tot echte kultuurvolgers, zodat hun geieden steeds kleiner zijn geworden. Een enkele maal worden ze wel in tuinen van farmers waargenomen, maar naarmate de gebieden dichter zijn bevolkt komen ze minder voor.

Ze bewonen voornamelijk savannen en open en droge wouden met lage eucalyptusstruiken. De cloncurryparkiet bewoont de smalle woudstreken langs oevers van wateren.

Het voedsel bestaat uit voornamelijk zaden en vruchten dat ze zowel op de grond als in de toppen van bomen en struiken vinden. Ze schijnen ook veel nectar op te nemen.

Broeden doen ze in augustus-september, het vroege Australische voorjaar. Toch geldt dit niet voor alle barnards. Die welke zich in het binnenland bevinden komen pas in broedstemming kort na flinke regenperiodes; bij die vogels is het broedseizoen niet aan een bepaald jaargetijde gebonden.

Hun nesten zijn te vinden in hollen welke zich in de stammen en dikke takken van eucalyptusbomen hebben gevormd en de 4 tot 6 witte eieren worden ongeveer 21 dagen bebroed. Als de jongen ongeveer 5 weken oud zijn, verlaten ze het nest. Ze zijn dan volledig in de veren en gelijken het meest op de

pop. Ze ruien als ze ongeveer 1 jaar oud zijn en komen dan op kleur.

Het geslacht is redelijk te onderkennen; de poppen zijn fletser van kleur en tekening en zij hebben een smallere kop. Overigens is dat wat de kleur betreft niet altijd even gemakkelijk waar te nemen, omdat de vogels nogal eens variabel van kleur kunnen zijn. Een van onze leden kocht in juni 1973 een koppel Barnardparkieten, dat werd gehuisvest in een 2 m brede en 5 m lange binnenvlucht. Aan het einde van die vlucht is een soort luik in het dak van ongeveer 1 vierkante meter, dat kan opengaan. Wanneer het bijvoorbeeld regent is dat luik open en kunnen de vogels van zo'n bui gebruik maken om te baden. Wanneer het niet regent kan een sproei-installatie zorgen voor een kunstmatige regenval. Het water wordt in de vlucht opgevangen en afgevoerd. Overigens is bedoeld luik meestentijds open waardoor er dan tevens van een goede frisse luchttoevoer sprake is.

In de vlucht zijn ruwe takken bevestigd welke als speeltuig dienen en verse wilgentakken bevredigen hun knaaglust.

Broedgelegenheid is er voldoende; een van 3 op elkaar gestapelde grote broedholen en een van 2. In 1974 bereikten de vogels niet de vereiste conditie om tot het leggen van eieren en tot broeden over te gaan. Reden waarom de kweker naarstig naar de oorzaak ging zoeken. Aanvankelijk gaf hij zijn vogels het volgende voedsel: Gemengde zaden voor grote parkieten, eivoer, rozenbottels, gekiemde zaden en trosgierst. Deze voedermethode werd herzien en van toen af geeft hij ze het volgende zaadmengsel:

TIJDENS de kweekperiode BUITEN de kweekperiode

12 % witzaad	6 % witzaad
6 % boekweit	8 % boekweit
8 % gepelde haver	4 % gepelde haver
8 % negerzaad	4 % negerzaad
6 % tarwe	6 % tarwe
4 % hennep	4 % hennep
4 % paddi	4 % paddi
2 % lijnzaad	2 % lijnzaad
4 % rode millet	6 % rode millet
30 % witte millet	48 % witte millet
16 % witte zonnepitten.	8 % witte zonnepitten.

Deze mengsels werden samengesteld in overleg met de heer Jos van Himbergen, zie ook hetgeen op pagina 258 en 259, juni 1976, is gepubliceerd.

De gekiemde zaden werden **niet** meer gegeven. Als reden daartoe wordt aangevoerd dat de vogels dan verplicht te veel vocht binnen krijgen. Verder wordt 2x per week rozenbottels gegeven en vervolgens Cédé-eivoer volgens gebruiksaanwijzing in de rui- rust- en kweektijd. Een merkbare verbetering trad in en eind 1975 werd een optimale conditie bij de barnards waargenomen. De diepe volle kleuren van hun glanzende gevederte beloofden iets. Ze zagen er met hun scherpe kleuraftekeningen als geschilderd uit.

Op 2 maart 1976 legde de pop haar eerste ei in het grootste broedhol, het laatste op 8 maart en in totaal 4 stuks. Extra toevoegingen van vitamines werden naast het eivoer niet verstrekt.

Na 21 dagen kwamen de 4 eieren uit en de jongen groeiden zeer voorspoedig. Op 1 juli d.a.v. zijn deze jonge vogels reeds naar andere kwekers verhuisd om als toekomstige kweekvogels te dienen. Reden waarom ons lid verzocht zijn naam niet bekend te maken teneinde onnodige aanloop, telefoontjes en brieven te voorkomen. Wij kunnen daar volledig begrip voor hebben.

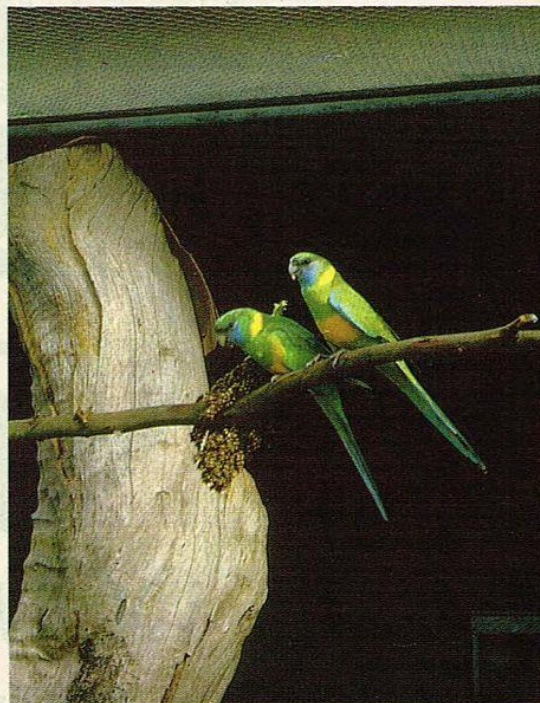
Zij nog opgemerkt dat de kweker ten tijde dat de vogels broedden zijn nieuwsgierigheid zoveel mogelijk heeft bedwongen en slechts een enkele keer nestcontrole heeft uitgeoefend. Hij heeft zijn vogels zoveel mogelijk rust gegund.

Tenslotte deelde hij ons nog mede dat hij zijn parkieten 4x per jaar een wormkuur geeft door toediening van Rippercol.

Het is in de praktijk gebleken dat Barnardparkieten uitstekend geschikt zijn om ze in volières te houden, maar dan wel per paar apart en zo ver mogelijk verwijderd van soortgenoten. Ze zijn namelijk erg vechtlustig.

Een andere nare eigenschap van ze is dat ze heel graag hun sterke snavels in het houtwerk zetten en dat hout dan volledig versplinteren. Een ijzeren volière-constructie geeft ze daartoe geen gelegenheid. Nochtans kan het in ruime mate verstrekken van verse takken ook een middel zijn om de volière zoveel mogelijk te sparen. Broeden doen ze wat minder gemakkelijk dan bijvoorbeeld rosella-soorten, aan wie ze nauw verwant zijn. Dat neemt niet weg dat het toch wel lukt.

Ondanks deze wat nadelige eigenschappen is het zeer de moeite waard om Barnardparkieten te houden en te kweken. Als men maar voldoende beseft hoe ze bestaan en daarop hun huisvesting en verzorging afstemt.

Cloncurryparkiet

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En . . . compleet.
Dus niets aan toevoegen. En . . . van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

de voeding bij de teelt

door M. van Woezik

Dat de voeding bij de opfok van jonge vogels anders moet zijn dan van de kanarie in de huiskamer is wel logisch. Immers, ook wildvogels, die gewend zijn te leven van een zaadmenu, zoeken voor hun jongen tijdens de opfok een geheel andere voeding, die meestal bestaat uit dierlijk voedsel. Ook kanaries hebben in hun groeitijd behoefte aan veel dierlijk voedsel. De kanarie voert zijn jongen, in tegenstelling tot andere vogels, die het voer in de bek aanbrengen, uit zijn krop, waar het wordt voorverteerd en vervolgens, vooral bij pasgeboren jongen, als een papje wordt uitgebraakt in het bekje van de jonge vogel. Zo went het jonge dier langzaam aan het zelf verteren van het voedsel.

Weliswaar zitten in de verschillende zaden de voedingsstoffen, die de vogel voor instandhouding van zijn lichaam nodig heeft, maar voor de opbouw en de groei van het jonge wezen is een extra aanvulling van dierlijk voedsel nodig. De vorm, waarin wij dit dierlijk voedsel verstrekken, kan zeer uiteenlopend zijn.

De handel biedt ons de laatste jaren een grote keuze uit preparaten, die meer of minder geschikt zijn als aanvulling op het zaadmenu en waarmee soms gunstige resultaten bij de opfok van kanaries worden verkregen. De oudere kwekers maakten vroeger, en ook nu nog, meestal hun eigen samenstelling van het zgn. eivoer. Hard gekookt ei, gemalen beschuit of wittebrood, wat honing en vet zijn ingrediënten, die ook nu nog veel worden gebruikt en waarop de jonge vogels goed gedijen. Het ei is hierbij wel het meest belangrijke bestanddeel, aangezien het ei, samen met de zaadvoeding, bijna alle stoffen bevat die de jonge vogel nodig heeft voor zijn ontwikkeling. Zoveel hoofden, zoveel zinnen geldt ook voor de kanariekwekers, die ieder hun eigen methode hebben bij de samenstelling van eivoer. Alle samenstellingen kunnen echter goed zijn, indien het voer licht verteerbaar is en het verder alle stoffen bevat, die voor de groei van de jonge vogel nodig zijn. Dat kalk in deze voeding niet mag ontbreken is vanzelfsprekend voor de opbouw van het beenderstelsel. Een mengsel gelijke delen van fosforzure en melkzure kalk is daartoe zeer geschikt. Ook het protoplasma van plantengroen mag bij de opfok niet ontbreken.

Andijvie, sla, maar vooral het bekende vogelmuur, kunnen daartoe worden gebruikt. Echter een uitdrukkelijke waarschuwing bij gebruik van groenten uit tuinen waar met insectenwerende middelen wordt gespoten, moeten wij hierbij geven, aangezien onze vogels zeer gevoelig zijn voor deze insecticiden en na opnemen daarvan meestal ten dode zijn opgeschreven.

Zijn de jonge vogels zelfstandig en eten zij goed zaad, dan dient het ei in zelfgemaakt eivoer te wor-

den verminderd, aangezien te zwaar eivoer bij zelfstandige jonge vogels, door het opwekken van zuren in de ingewanden, ingewandsziekte (darmcatarrhe) kan veroorzaken.

De slijmvliezen in de darmen worden ontstoken, de voedselabsorptie wordt verstoord, de vogel vermagert, heeft dikke ingewanden, een gezwollen achterlijf en is ten dode opgeschreven. Voor deze vogels derhalve weinig ei en veel goed zaad.

Voor het zelfstandig worden van de uitgevlogen jonge vogels is het gewenst, deze niet terstond bij oudere vogels in de vlucht te plaatsen, doch in een zgn. babyvlucht te laten verblijven tot de zelfstandigheid geheel is voltooid.

Het ringen

Om controle te hebben op de afstamming van onze vogels en om te kunnen meedoen op een zangwedstrijd, moeten onze vogels van een vaste voetring (bondsring) worden voorzien.

Het aanleggen van de voetring moet plaats hebben als de jonge vogels ± 5 à 6 dagen oud zijn, met dien verstande, dat het ene nest eerder en het andere later moet worden geringd, afhankelijk van de groei der vogels.

In het algemeen legt men de ringen niet aan, voordat de ontlasting der jonge vogels op de rand van het nest wordt gedeponereerd. Dit om te voorkomen dat de ouders bij het verwijderen van de ontlasting uit het nest ook de ringen van de pootjes der jongen verwijderen. De ring wordt aangeschoven over de drie voortenen tezamen en vervolgens over de naar achteren gedrukte achterteen.

Na het ringen legt men de jongen zodanig in het nest, dat de ringen zo weinig mogelijk zichtbaar zijn.

STANDAARDEISEN NBvV

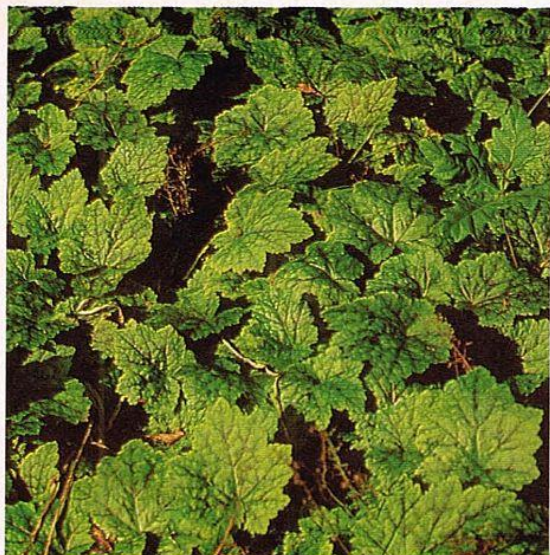
Deze zijn onmisbaar bij de selectie van uw kweek- en tentoonstellingsvogels.

Kleurkanaries	f 7,50
Postuurkanaries	„ 20,00
Grasparkieten	„ 15,00
Neophema's	„ 6,00
Agaporniden	„ 7,50
Japanse Meeuwen	„ 17,50
Zebravinken	„ 5,00
Diamantduif, Chinese dwergkwartel en Zilverbekje	„ 5,00
Gouldamadine	„ 12,50
Valkparkieten, Roodrug en andere Psephotussoorten	„ 10,00

Alle standaardseisen, behalve voor de postuurkanaries, zijn losbladig. U kunt deze opbergen in de bekende multimappen. Deze mappen worden echter niet bijgeleverd. Bestellingen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. NBvV te Bergen op Zoom.

Even onmisbaar zijn onze kweekkaarten
Per 25 stuks f 5,—

beplanting in en om de volière

tiarella cordifolia

Is een vaste plant met witte bloemaren. Tijdens de bloei zeer mooi. Geschikt voor licht beschaduwde plaatsen. Ze verlangen een vochtige humusrijke grond. Tegenwoordig veel als bodembedekker gebruikt.

FLORAVI

onze tuin

Deze maand een aantal tips voor zowel de tuin als voor de huiskamer. Eerst maar de kamerplanten. Door Philips is er een lamp ontwikkeld, een zgn. gasontladingslamp, MLR 160 watt, die het gehele kleurenspectrum weergeeft en die speciaal bestemd is voor de kunstmatige verlichting van plantenbakken welke op een wat donkere plaats staan. Deze lamp is ook te leveren met een speciale armatuur. Ook voor uw kamervolière lijkt me deze lamp een ideale verlichtingsbron, vooral omdat de normale TL verlichting vaak nogal wat koud aandoet. De prijs, compleet met armatuur, is f 200,—.

Voor de tuin kopen we nu de voorjaarsbloeiers zoals o.a. violen. Neem geen langgerekte planten met bloemen. Deze komen meestal onder glas vandaan en zijn vaak onvoldoende afgehard. Kleinere planten van buiten zullen beter aanslaan en doorgroeien. Dit geldt eigenlijk voor alle voorjaarsbloeiers. Het gazon wordt met fijne grond bestrooid en met de

rug van de hark gelijk getrokken zodat alle oneffenheden weggewerkt zijn. De graskanten worden nu ook netjes en strak afgestoken. Laat uw planten gerust wat over de strakke rand groeien, dit staat veel natuurlijker. U hebt daardoor wel wat meer werk met het gras rondom de planten kort te houden want dit moet met de hand gebeuren. Als u van plant bent om zelf zomerbloemen te zaaien, maak dan nu de plaats in orde waar gezaaid kan worden. De zomerbloeiende bollen worden aan het einde van de volgende maand geplant. Denk erom, lelies ongeveer 10 cm diep planten. Het belangrijkste is dat de tuin nu onkruidvrij is. De halfheestertjes zoals Lavendel, behouden een mooiere vorm als ze flink worden teruggesnoeid. Zouden we dat niet doen dan wordt de onderkant op den duur kaal. Hetzelfde geldt voor de Erica en de Callunasoorten die in de zomer bloeien.

Struikheide verdraagt geen diep inknippen maar men beperkt zich tot hier en daar wat weg te knippen. Laat daarbij wat jonge scheuten zitten, dan komt de plant er goed bovenop. Bijzonder belangrijk is de planten bij te houden, dan krijgen ze ook niet de kans dat ze kaal worden. Elk voorjaar weer goed nalopen.

Dan nu iets voor de jeugd. We zullen de grondbeginselen van zaad tot plant eens bekijken. Hiervoor heb ik m'n oude boekjes weer eens opgezocht om een paar proeven op papier te zetten die het meest aanspreken en die ook goed te volgen zijn.

Nodig zijn enkele lege jampotten, een vel dik vloei-papier, een schoteltje, een zakje erwten en een handvol bruine bonen. Om te beginnen maken we een boon open om te zien hoe een zaadje er van binnen uitziet. Als je een paar bonen eerst een dag lang bij kamertemperatuur in het water legt zal het vel, de zaadhuid, er gauw afweken. De boon bestaat uit twee delen die je zonder moeite van elkaar kunt halen. In deze zaadlobben ligt het reservevoedsel opgeslagen. Tussen de zaadlobben is het miniatuurplantje al zichtbaar. Als je goed kijkt ontdek je een worteltje, een stengeltje en een paar blaadjes. De beide zaadlobben zitten aan het stengeltje vast. Probeer maar eens te tekenen wat je ziet. Tijdens de kieming raakt het voedsel uit de zaadlobben op. Langzamerhand verschrompelen de zaadlobben en vallen na een poosje af. Het plantje moet verder voor zichzelf zorgen en met zijn worteltjes het voedsel uit de grond opnemen. De kieming is mooi te volgen als je een aantal gewekte bonen op vochtig vloei-papier op het schoteltje legt. Houd dat papier vochtig en na een paar dagen zie je het worteltje en het stengeltje met de blaadjes groeien. Leg de kiemende bonen een paar dagen later in een bloempot met aarde en dek ze voorzichtig met wat aarde

af. De plantjes kunnen dan tot volwassen planten uitgroeien.

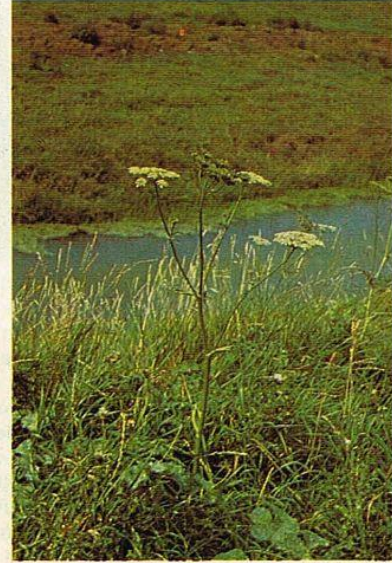
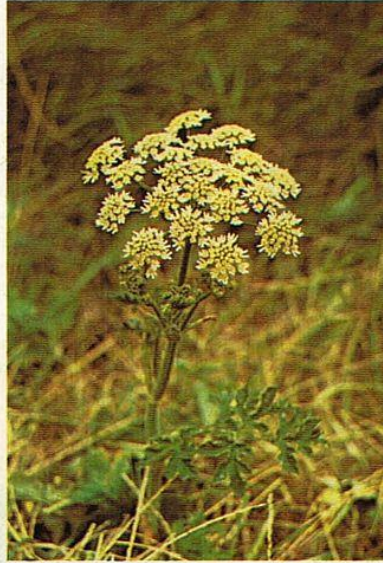
Uit de volgende proef kun je leren dat zaden veel water opnemen voordat ze kiemen en dan veel kracht kunnen zetten. Vul een jampot helemaal met droge erwten en giet er water over. Schroef de deksel er goed op en na een uur of 6 barst de jampot uit elkaar. Natuurlijk moet je die pot dan wel op een veilige plaats zetten, anders vliegen de scherven rond je oren.

Dat er voor ontkieming zuurstof nodig is zullen we

aan de hand van de volgende proef aantonen. In een open en in een gesloten jampot laten we wat erwten kiemen. In de open pot zullen de erwten op de normale wijze tot ontkieming komen. De zaden in de afgesloten pot kunnen zich echter niet ontwikkelen want de zuurstof is snel verbruikt. Hieruit leren we tevens dat zaden nooit te diep gezaaid mogen worden anders krijgen ze niet voldoende lucht (zuurstof).

J. T. van Hartskamp

Onkruiden

Nevadeum sphondylium

Bereklaau

Zoals u wellicht weet was Heracles (ook wel Hercules genoemd) een bijzonder krachtige figuur uit de oude geschiedenis. Naar deze Heracles is de Bereklaau genoemd. De plant heeft een grote, sterke en vooral forse gestalte.

De bladeren hebben de vorm van de afdruk die een poot van een beer achterlaat. Vandaar dat de Nederlandse naam Bereklaau luidt.

Eind maart, begin april, komt de plant tevoorschijn. De dikke, opgezwollen en in elkaar gevouwen stengels en bladeren banen zich een weg naar de oppervlakte. Ze groeien bijzonder snel en het duurt niet lang of ze vertonen zich in hun fiere, glorieuze verschijning.

Hoe geschikter de groeiplaats is des te groter de plant wordt.

In juni bloeien de dik gesteelde, witte bloemschermen. Ze vormen a.h.w. een rijk gedekte tafel voor allerhande insecten, doordat de bloemen een overdadige hoeveelheid honing en stuifmeel bezitten.

We kunnen de Bereklaau op veel plaatsen vinden. Vooral op vochtig braak liggend land, moerasachtig gebied, bermen en slootkanten.

Na de bloei verliest de plant allengs aan sierwaarde. De eens zo witte bloemschermen worden nu bruin. De bladeren verschrompelen en van de eens zo

majesteitlijke verschijning is niet veel meer over dan de verdroogde bloemsteel met daarop de harde bruine zaden.

Men kan dit beter voor proberen te zijn en de zaden afplukken als ze nog niet geheel rijp zijn.

Snij de bloemstengel af en plaats die in een fles of emmer met vochtig zand in de volière. In een kleinere kooi kunt u beter wat afgeritste zaden deponeren, zodat ook die vogels aan hun trekken komen.

De Latijnse naam *Heracleum* is u ongetwijfeld reeds duidelijk geworden. De soortnaam *sphondylium* is afgeleid van het Griekse woord *spondulus*, wat gewricht betekent. Dit laatste wijst op de bladschede, die vergeleken wordt met een gewricht. In de geneeskunde werd het aftreksel van het zaad gebruikt bij het bestrijden van wormen in maag en ingewanden.

Mogelijk is dit aftreksel ook door liefhebbers van grote parkieten te gebruiken bij de periodieke bestrijding van de hinderlijke wormen. Het lijkt mij in ieder geval veiliger dan chemische middelen.

Het zaad is gemakkelijk te vinden, want door de indrukwekkende vorm van de plant zult u die niet gemakkelijk over het hoofd kunnen zien als u op zoek gaat naar onkruidzaad.

P. J. de Penning

de voliëre van de maand

In de hal van de R.-K. Technische School aan de Willem de Zwijgerlaan 1 te Deventer heeft de leraar H. J. Rodijk een bijzonder fraaie binnenvoliëre gebouwd. Bij vele leden, vooral die welke in het district Overijssel woonachtig zijn, ligt deze school

nog in het geheugen om zijn prachtige accommodatie waarvan de afdeling D.S.V.V. te Deventer een dankbaar gebruik heeft gemaakt toen zij in 1972 de districtswedstrijd Overijssel organiseerde.

Of er nu uit de school wordt geklapt weten we niet, maar het is voor 100% zeker dat de districtstentoonstelling 1977 wederom in dezelfde school wordt gehouden met dezelfde afdeling als organisator.

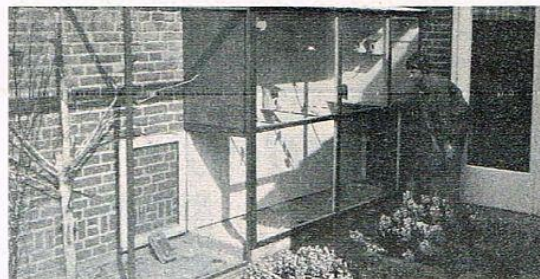
De voliëre, waar het hier uiteindelijk om gaat, is opgebouwd uit vierkant gemoffelde buis met speciale combi-tube buisverbinders. Deze constructie is gemonteerd op een gemetselde stenen fundering. De afmetingen zijn als volgt: lang 4 m, diep 2 m en hoog 2,75 m. Het onderste gedeelte bestaat uit glas. Deze ruiten zijn schuifbaar in aluminium profielen. De bloembak op de voorgrond is door een bloemist gevuld met planten die kunstlicht e.d. kunnen verdragen. Het is duidelijk een gezelschapsvoliëre. De bevolking bestaat uit kanaries, nonnen, spitsstaart-amadinen, kwartels, turquoisineparkieten, indigovink, groenlingen en een bastaard kneu maal kanarie.

Achter de deur op de achtergrond is een ruimte waar de vogels een rustig broedplaatsje kunnen vinden. Ondanks de drukte van zo'n 600 leerlingen lukt dat broeden nog ook. Door deze voliëre krijgen de leerlingen een beter contact met onze liefhebberij dan voordien mogelijk was.

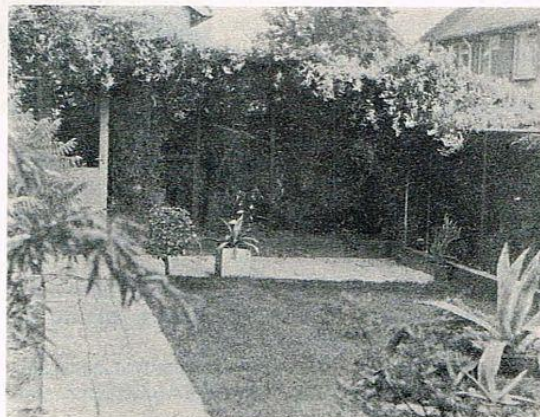
Sportvrienden, zo besluit de heer Rodijk zijn brief, tot het eind van dit jaar op de districtstentoonstelling Overijssel.

Geert Thijssen is 13 jaar en woont in de Alexanderstraat op nummer 18a, in het Brabantse Aalst. Hij heeft het vogelliefhebberij al vroeg en goed te pakken, getuige de foto. Zijn voliëre is opgetrokken van houten balkjes, is 4,50 m lang, 2 m hoog en 0,70 m diep. Het geheel is in twee fasen gebouwd. Het eerste gedeelte, rechts op de foto, dient als nachtverblijf. Tegen de wanden zijn, op verschillende hoogten, diverse nachtkastjes opgehangen. Via een

veelgebruikt aan de vogels het voedsel en het drink- en badwater worden verstrekt. Boven dat laag smal deurtje kan op een gemakkelijke en deurtje is een kleine binnenkooi waarin een of meerdere vogels apart gezet kunnen worden. De achterwand van het nachtverblijf is van wit geschilderd hout. Het dak is eveneens van hout met daarop een afdekking van p.v.c.-golfplaatjes.

Twee jaar later is, in aansluiting op dat binnenverblijf, de buitenvlucht gemaakt. Een stenen muur, welke als afscheiding dient, gaf een wat levendige achterwand waartegen het bovendien niet zo moeilijk bouwen was. Vanuit de buitenvlucht is via een laag deurtje het nachtverblijf te betreden. Inmiddels is die buitenvlucht al goed aangeplant en ziet het er allemaal erg goed uit. Er is voor de vogels een fijn biotoopje geschapen. Kleurkanaries en zebra-vinken bevolken de voliëre. Broeden doen ze wel, maar echt succesvol kweken is nog niet gelukt. Volhouden hoor Geertje, dan zullen kweekresultaten best volgen.

De voliëre van G. Castricum, Westergeest 115 in Uitgeest is wat moeilijker te omschrijven. Foto nummer 3 toont u, helemaal links, nog een gedeelte van de schuur, waartegen in het verlengde het eerste deel is gebouwd. De achterzijde van dat gedeelte is 5 m lang, de diepte 3 m. Haaks daarop loopt aan de rechterzijde de voliëre door en die gehele zijwand is eveneens 5 m lang. De diepte, of beter gezegd de breedte van dat gedeelte is 2 m. Het eerste gedeelte is gemaakt van houten deeltjes, het tweede gedeelte van een ijzerconstructie, zie foto nummer 4.

In de voliëre is een vijver aangelegd en de gehele ruimte is weelderig begroeid met allerlei struiken en heesters zoals riet, ribes, vlier, kleine spar etc., etc. Bovendien vormen een aantal grillige boom-

Overijssel

De

stronken en takken voor een fraaie decoratie. Het is een apart en goed beschermd stukje natuur. Over een groot gedeelte van de volière tiert de bruidsluier als een natuurlijke dakbedekking en ieder die deze plant kent weet dat het een formidabele groeier is.

De schuur is voor een belangrijk deel ingericht als nachtverblijf maar, naar we aannemen, zullen de vogels daarvan weinig gebruik maken, althans zeker in de zomer niet omdat ze dan buiten een werkelijk mooie en vooral doelmatige beschutting vinden in het groen.

Diverse spreeksoorten, zoals de pagodespreeuw, bevolken de volière evenals rode kardinalen, japanse nachtegalen, witte rijstvogels, maar ook kleinere soorten zoals nonpareils, blauwfazantjes, mozambiquesijsjes, enzovoort.

Er zijn in de volière zij het op bescheiden schaal, maar dat is nu eenmaal altijd in een gezelschaps-volière, al enkele beslist leuke kweekresultaten behaald. Als grondvogel is er een aantal goudfazanten gehuisvest.

Het ziet er allemaal best leuk uit en, wat het voor- naamste is, het beantwoordt aan hetgeen de vogels vragen.

'gevleugelde' woorden

*De vooglaar, op bedriegen uit,
Den vooghel lokt met zoete fluit* P. C. Hooff

*De mooiste vogels zijn de slechtste
zangers* Schots spreekwoord

*Als een vogel precies kon zeggen wat hij zingt
waarom hij zingt en wat in hem is dat zingt
zou hij niet meer zingen* Paul Valéry

*Men moet aan kinderen en vogels vragen
hoe de kersen en aardbeien smaken* Goethe

*De vrouw is de schoonste vogel die wij op
aarde bezitten* Alfred de Musset

*Geen vogel vliegt te hoog,
als hij met zijn eigen vleugels vliegt* William Blake

*De mensen beelden zich in dat het
gefluit van de vogels
bedoeld is om hen plezier te doen* Gilbert Cestbron

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) - ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz. Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijs en Boliv. Zwarte Sijts (Spinus cuculatus en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijs en Groene papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHT-VINKEN en KANARIES.

116, Muggenberglei - 2100, Deurne
(Bij Antwerpen) - België
Tel. (van uit Nederland: 09.32.31.21.75.80)

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar

HELLINGMAN BV

APELDOORN
Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT
VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

NIEUW volautomatische MOTORBROEDMACHINE

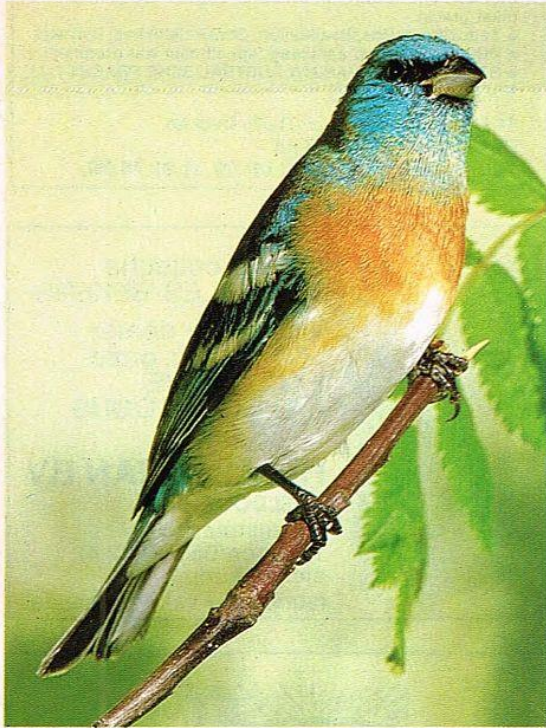
- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 224 kippeëieren

VLAKBROEDER

- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 45 kippeëieren
- 50 jaar ervaring in broedmachinebouw
- gunstige prijs door levering rechtstreeks van fabriek
- gratis folder met prijslijst op aanvraag:

AARTS B.V., Gemertseweg 30, Bakel
tel.: 04924 - 12 38, na kantoor tijd 04930 - 40 78

nieuwe kleuren door kruising! graag, maar hoe?

Lazulivink

foto: H. Bielfeld

Zwart en hemelsblauw de droom van jaren. Velen beschouwen het als een nooit te verwezenlijken doel, enkelen blijven dromen en een paar kwekers zijn ervan overtuigd dat het ooit eens zal gebeuren. Tot de laatste categorie reken ik mezelf. Doordat mijn toenmalige kweek werd vernietigd door een verwilderde huiskat heb ik — door tijd- en ruimtegebrek gedwongen — besloten te stoppen met het kweken van vogels. Dit was in 1965. In 1970 ben ik echter op bescheiden schaal weer begonnen met het kweken van kanaries, want toch laat het je nooit helemaal los.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om mijn ervaringen in deze richting publiek te maken.

Mijn kweek, ervaring en visie om te komen tot zwart: In het voorjaar van 1960 heb ik samen met een vriend onderzoek gedaan naar de chromosomenmogelijkheden bij onze kanarie. We moesten vaststellen, dat het eumelamine in het gevederte wel te verzwakken was, maar niet afzonderlijk was los te maken van het x-chromosoom.

De conclusie uit dit onderzoek luidde toen: „De zwarte kanarie zal dus een vogel uit de gepigmenteerde of ongepigmenteerde vogel zijn, waarvan de vetstofkleur (luteïne) door beïnvloeding zwart is geworden!” Dus dit betekent, dat zwart ingekweekt

moet worden, evenals dat dit gebeurd is bij net rood en dit houdt in dat het zwart altijd een mengkleur zal zijn, afkomstig van een donor.

Naast onze kanarie zijn er nog enige soorten vinkachtigen, die ongeveer een zelfde chromosomenpatroon bezitten. De belangrijkste hiervan zijn de soorten: Carduelis, Spinus en Alario.

Andere nauwverwante soorten zijn: Chlorus, Coccothraustes, Pyrrhula, Loxia, Fringilla, Embriza en Passerina. Ook is mij een resultaat met Melophus bekend.

Ikzelf heb kruisingen uitgevoerd met, voor zwart:

- a. Mexicaanse sijs (Spinus mexicanus)
- b. Alariovink (Alario Alario).

Voor blauw:

- a. Indigovink (Passerina cyanea)
- b. Lazulivink (Passerina amoena).

Voor asbruin:

Abessijnse kanarie (Serinus tristriatus).

Deze kruisingen hebben wel leuke hybriden opgeleverd, maar niet met alle gewenste resultaten. Anders was het met het gebruik van de Zwarte sijs (Carduelis atrata). (Vlg. mijn afbeelding vreemde sijs in novembernummer „Onze Vogels”.) Deze kruising had hoopvolle perspectieven in zich, maar helaas, de reeds eerder genoemde kat heeft alles vernietigd en opnieuw beginnen is voor mij zinloos geworden en wel om de volgende drie redenen:

1. Sinds 1970 ben ik opnieuw begonnen met kanaries, maar het ontbreekt me aan ruimte. Ik woon nu in een flat.
2. Door het veranderen van baan is mijn tijd zeer beperkt geworden.
3. Doordat de vogel erg duur is geworden, is kruising slechts mogelijk geworden voor de rijkere mensen.

Bij kruising van de zwarte sijs met kanarie is me geen overdracht van zwart gelukt, maar waarschijnlijk zal het mijn eigen schuld geweest zijn.

Ik heb zilverisabel als kruisingspartner gebruikt en het vruchtbare jong was een anthracietkleurige hybride met een matig bruin rugdek.

Met de europese sijs (carduelis spinus) heeft in mijn volière wel overdracht van zwart plaatsgevonden, maar deze hybride bleek onvruchtbaar. Uit dit resultaat heb ik afgeleid, dat zwart waarschijnlijk recessief zal blijken te zijn t.o.v. wit.

Resumerend kan ik zeggen, dat middels de kweek met de zwarte sijs (carduelis atrata), de zwarte kanarie vroeg of laat binnen het bereik van ons kwekers moet liggen.

De weg er naartoe zal echter erg moeilijk zijn, omdat:

- a. De zwarte sijs een zeer kleine biotoop heeft en binnen dit gebied volledig beschermd wordt.
- b. Sporadisch in Duitsland en België de zwarte sijs tegen zeer hoge prijzen wordt aangeboden. Kortgeleden is de vogel in België verhandeld voor prijzen tussen f 1600,— en f 2.000,— per stuk.
- c. Dat de kweek via rechtstreekse kruising proefondervindelijk moet worden vastgesteld, wat leidt tot veel vogels en het vraagt veel ruimte.
- d. Dat via tussenkruising middels carduelis spinus ook interessante mogelijkheden kunnen vrijkomen.

sel

De

Dat de kweek met de soort carduelis tot vruchtbare resultaten moet leiden, blijkt uit kweekresultaten uit Frankrijk en Zuid-Limburg, waar in 1973 vruchtbare hybriden zijn ontstaan uit een kweek met putters (carduelis carduelis).

Voor de kweek van de zwarte kanarie moet gebruik gemaakt worden van een kanarie met een zo zwart mogelijk pigmentbeeld en een zwak luteïnebezet. Deze combinatie is te vinden in de groene kanariepop (grauw).

Uit de kruising Zwarte sijs (Carduelis atrata) x groene pop verschijnt dan een F1-man, die vruchtbaar zal blijken.

Indigovink

Hoe het uiterlijk (phaenotype) ook zal zijn, hij is genetisch de drager van het zwartkomponent. Ik schrijf met opzet „komponent”, aangezien zwart nooit los te koppelen zal zijn van de luteïne in de vetstofkleur.

Uit groen lijkt mij dan de notatie $z^+ \cdot r^+ z^+ G^+$ als logisch.

Met opzet schrijf ik $z^+ G^+$, omdat ik vermoed — op grond van het eerste kruisingsprodukt — dat deze faktor evenals $r^+ G^+$ in de roodfactorige kanaries, onafhankelijk zal gaan vererven.

Waarschijnlijk zal de blauwfaktor (B) het zwart een zekere staalglans kunnen geven. Structuurblauw (so) lijkt me ongewenst, wegens zijn verdringingseffect in de veerstructuur.

Met de verkregen vruchtbare F1-man zal men in familieteelt verder moeten.

Dit vereist naast de bastaardcultuur een zuivere groene stam, waarbij het belangrijk zal zijn het familieteeltprincipe te handhaven.

Uit de kruising F1-man x groene pop zullen naar waarschijnlijkheid vruchtbare mannen én poppen voortkomen.

De mannen kunnen, zoals dat ook gebeurd is met de F2-hybriden van de Kapoetsensijs, gebruikt worden voor de doorkweek. (Ook hier familieteelt toepassen.)

De vruchtbare poppen moeten mijns inziens teruggekruist worden aan de Zwarte sijs (Carduelis atrata).

De kans op vruchtbare mannen lijkt me nu groter dan bij de kruising sijs x kanarie. De uit deze laatste kruising komende mannen zijn volgens mij de stamvaders van de „zwartcultuur”.

De vruchtbare mannen uit de kruising zwarte sijs x F2-pop moeten teruggekruist worden aan alle voorhanden zijnde F2-popjes en zeker aan de moeder. Ook hier weer familieteelt toepassen.

De poppen uit de kruising F1-zwart x F2-zwart dient men te kruisen aan de mannen F2-zwart van de eerste reeks:

Hierdoor ontstaat de volgende kweekfiguur:

Zwarte sijs-man x groene pop

↓

Vruchtbare F1-zwart-hybride x groene poppen
(uit familieteelt)

↓

F2-zwart-hybride (mannen en poppen)

De mannen uit deze kruising moeten geplaatst worden op uit familieteelt verkregen groene poppen, zoals dat ook gebeurde bij de F2-hybride van de Kapoetsensijs.

De kruising levert zwak zwart op (gevolg van het vermengingseffect $z^+ G^+$). De vruchtbare popjes worden teruggekruist aan de zwarte sijs.

Zwarte sijs (carduelis atrata) x F2-zwart-hybride pop

↓

Dubbelfactorige F1-zwart-hybride-mannen (poppen
waarschijnlijk totaal onvruchtbaar)

F1-zwart (dubbelf.) x F2-zwart-hybride-pop

↓

F2-zwart-hybriden (mannen en poppen)

De mannen nu worden teruggekruist en doorgekruist, terwijl de poppen in familieteelt worden doorgekruist met verwante mannen, maar geen broer-zus-kruisingen toepassen.

Om deze kweekfiguur duidelijker te maken zal ik nu trachten een fase-beschouwing te geven:

Fase 1

Kruising zwarte sijs x groene pop.

Resultaat:

Onvruchtbaar nageslacht, op enkele mannelijke nakomelingen na. Sommige hybriden blijken in het tweede of derde levensjaar pas vruchtbaar.

Gedraglijn:

Mannelijk nageslacht in onafhankelijke en gescheiden kruisingen testen op vruchtbaarheid. Eventueel proef in volgende jaren herhalen. Doorkweken is hier het devies.

De tweede fase kan ingaan, nadat een der mannelijke hybriden blijken van vruchtbaarheid heeft vertoond.

Fase 2 1e jaar:

Kruising van vruchtbare F1-hybride x groene pop. Liefst meerdere nauw verwante groene poppen gebruiken, omdat in een later stadium familieteel noodzakelijk moet worden toegepast.

2e jaar:

Proefondervindelijk, onafhankelijk van elkaar vaststellen welk nageslacht vruchtbaar is. Het kan blijken dat herhaling van de proef nodig is.

Fase 3

- a. Doorkweken met vruchtbare mannen en kruisen aan groene poppen. Eventueel ook andere kleuren, zoals o.a. ivoor, ino, phaeo, etc. proberen, dit levert misschien nieuwe aspecten op.
- b. De belangrijkste stap in deze kruising is mijns inziens de in de 2e fase ontstane vruchtbare F2-hybride poppen. Deze dienen teruggekruist te worden aan de zwarte sijs.

1e jaar:

Deze enkelvoudige F2-hybride-poppen dienen we terug te kruisen aan de zwarte sijs. Het beste resultaat zal verkregen worden, wanneer men de oorspronkelijke kweekvogels nog kan gebruiken.

2e jaar:

Proefondervindelijk via onafhankelijke kruisingen vaststellen, welke vogels vruchtbaar zijn. Natuurlijk moet men doorgaan met de eerste kruising.

Fase 4

Gebleken vruchtbaar mannelijk nageslacht moet teruggekruist worden aan de moeder (F2-hybride-pop uit de fase 2).

Dan krijgen we:

1e jaar:

Ontstaan van vruchtbaar mannelijk en vrouwelijk nageslacht (F3-zwart kanarie).

2e jaar:

Vaststellen welk nageslacht vruchtbaar is en doorgaan met de kruising uit het 1e jaar.

3e jaar:

Eventueel herhalen van de kruising van het 1e jaar en de test van het 2e jaar.

Fase 5

Nu komen we in de fase van consolidering van het verkregen bezit.

De vruchtbare mannen en poppen uit de kruising F1-zwart-hybride-man x nauw verwante groene poppen moeten nu onderling gekruist worden en teruggekruist worden. (De F1 is hier de F1 uit fase 4.)

De mannen moeten teruggekruist worden aan de pop F2 (fase 3) en doorkruising met de vruchtbare poppen uit de andere nauw verwante nesten.

In deze 5e fase, nadat de tweede vruchtbare hybride-man ontstaan is, zien we de volgende kweekfiguur ontstaan:

- a. F2-man (4e fase) x F2-pop (2e fase, moeder)
 - b. F2-man (4e fase) x F2-pop (4e fase, familieteel)
- De resultaten zijn dan uit:
- a. F3 (zwarte kanaries) tweefactorig zwart (zowel mannen als poppen)
 - b. F3 (zwarte kanaries) driefactorig zwart (zowel mannen als poppen).

De nu ontstane F3 is een volwaardige kanarie ge-

worden en is eenvoudig te vermenigvuldigen en te handhaven.

De vraag inzake dominantie, recessiviteit, onafhankelijke vererving en zijn verhouding in de diverse kleuren zal proefondervindelijk vastgesteld moeten worden.

De meest intensieve zwarte vogel zal dus voortkomen uit de driefactorige zwarte kanarie-hybride, hoewel het toetsen van de twee- en enkelfactorige zwarte vogels de moeite waard zal zijn.

Resumé:

Uit het schema blijkt, dat klein begonnen moet worden, maar dat de tweede fase reeds problemen oplevert.

Alle mannen moeten gedurende enige jaren gehandhaafd worden en getest op hun vruchtbaarheid.

Ieder jaar moet echter de kruising Zwarte sijs x groene pop herhaald worden.

Hieruit blijkt wel duidelijk, dat veel ruimte beschikbaar moet zijn om al deze activiteiten volledig uit te voeren.

Vanaf de eerste vruchtbare man kan de kruising volgens schema geschieden, hoewel de 3e fase wel voor oponthoud zal zorgen.

We kunnen dus stellen, dat het ongeveer 5 tot 10 jaar kan duren, voordat de zwarte kleur zal zijn geconsolideerd, nadat een vruchtbare hybride is ontstaan.

Door het verschillende factorenbezit zal waarschijnlijk een vogel ontstaan met verschillende phenotypes. We zullen vogels krijgen variërend van licht tot matzwart, maar ook vogels met een diepzwarte kleur. Ook zal het uiterlijk beïnvloed worden door de blauwfaktor (B) en de factoren opaal en ivoor.

De vraag welke kleurstimulantia gebruikt moeten worden staat nog geheel open. Ook hiervoor zal nog wel enig onderzoek verricht moeten worden. Interessante effecten zullen verkregen kunnen worden door de inbreng van bijv. de kuif- en de friséfaktor.

Het lijkt me, dat we, wanneer we het zwart eenmaal hebben, een interessante faktor aan het kleurenbezit van de kanarie hebben toegevoegd.

Oprecht hoop ik, dat dit soort vogels nu eens niet uit de broedkooien van de zgn. broedfokkers komt, aangezien ik dan moet vrezen dat dit soort vogels exhortibant hoge prijzen zullen gaan doen op de vogelmarkt. En dit laatste komt de kwekerij van nieuwe kleuren niet ten goede, gezien de moeilijkheden om te komen tot goede resultaten in de nieuwe kleuren als ino, phaeo en grijsvleugel.

Zij, die meer willen weten over deze kweeksoort, kunnen altijd bij mij komen voor nadere informatie.

H. B. J. Willemsen, Beatrixstraat 141, Poeldijk.

wat lezers schrijven

Als trouw lezeres van „Onze Vogels” stuur ik u een paar op rijm gekrabbelde waarnemingen. Terwijl ik als druk bezette huismoeder even rust nam, een kopje koffie dronk en het buitengebeuren aanzag, borrelde het als vanzelf naar boven. Binnenshuis genieten we ook wel van vogels en andere dieren die tijdelijk of blijvend hulpbehoevend zijn. Binnen de grenzen van ons gezin en ook daarbuiten wel, is ons gebleken dat dieren die door omstandigheden hulp nodig hebben vaak de prettigste kameraadjes worden en zelfs ook de indruk geven dat ze het zo wel fijn hebben.

Buitengebeuren

Druk bewegen, fladderen, vechten de spreeuwen met de mussen ertussen.

Kokmeeuwen schreeuwen hoog boven dit krioelen. De mezen wiegelend en plukkend aan het pindanet. 't Heggemusje met zijn zusje hipt wat rond.

Ook al zoekend tussen het voeder wat hij van zijn gading vond.

Mereld en spreeuwen pikkend in een slechte appel, als die valt uiteen gaan lijster en kramsvogel met de lekkere stukjes heen.

Roodborstje liefelijk op hoge pootjes pikt wat van de gekruimelde broodjes.

Een bakje met zaden, gemengd met vet was daar ook nog tussen gezet.

We lopen iets verder tot aan het water.

Worden verwelkomd door eendengesnater.

Meerkoetjes en het waterhoen welke ook een duit in het zakje doen.

Het voedsel wordt in dank afgenomen

een grote wulp is nabij gekomen.

Pikt wormen vaardig met zijn snavel

hij komt aan een gedekte tafel.

En ik zie daar een fazantenhaan

boven op de omheining staan

door de februarizon beschenen

Hij gaat op de vleugels en is verdwenen

Kijk daar zit een kramsvogelman

achter de Koperwieken an.

Hij gunt ze niet veel de mooie verschijning

en zorgt zo steeds opnieuw voor deining.

Wat tortelduiven zaten in het zand

ze gaan naar buurmans spruitenland.

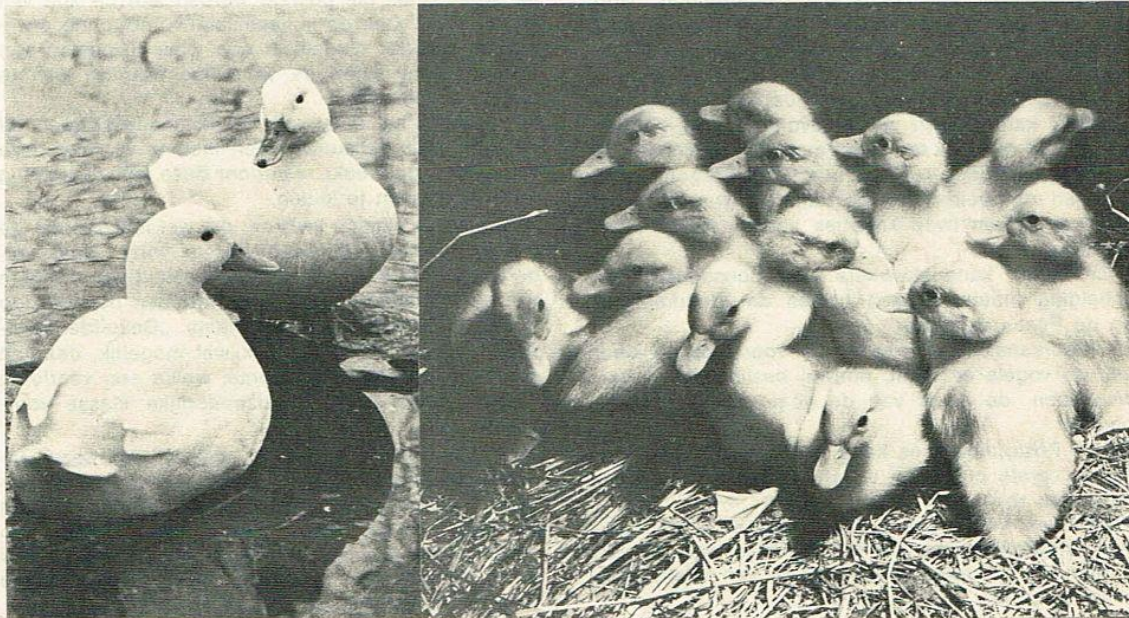
Dan ga ik met lege bakjes naar binnen

de jas uit en de dagtaak beginnen.

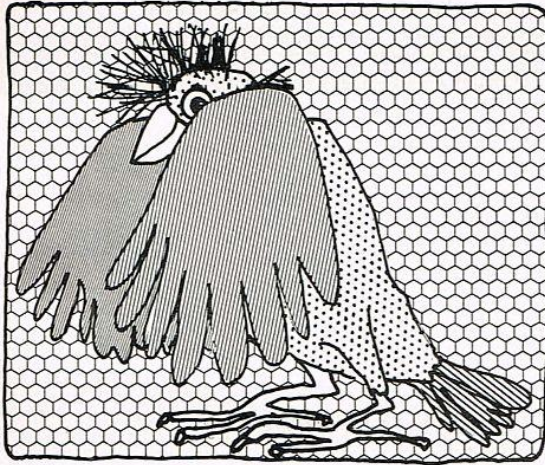
**Mevrouw G. de Leeuw-Stam
Dirksland.**

vroegbroed

De familie Verheij in Nieuwpoort, koesterde eind januari 1977 een nest eendekuikens die in het hartje van de winter uit het ei zijn gekropen. In een hokje boven het water, van de achter het huis van de familie Verheij gelegen sloot, zijn de dertien eieren door de moeder-eend uitgebroed. De kuikens werden overgebracht naar een beschutte ruimte om te trachten de beestjes in leven te houden. Dat is overigens prima gelukt. Foto is beschikbaar gesteld door de Schoonhovense Courant.

bastaarden met postuurkanariebloed

Bij het lezen van dit opschrift zullen ongetwijfeld diverse reacties ontstaan daar opeens een nieuw begrip wordt gelanceerd. Immers, op het vraagprogramma voor onze tentoonstellingen komen we wel bastaarden tegen — zowel met als zonder kanariebloed —, maar nog steeds niet met postuurkanariebloed. Is dit dan iets nieuws?

Wel, dat is het zeer beslist niet, deze bastaarden komen reeds diverse jaren voor. Er zal dan ook wel een grondige reden aanwezig zijn waarom deze vogels niet op het vraagprogramma voorkomen.

In onderstaande verhandeling zal worden getracht een toelichting te geven op deze reden.

Onder „Bastaarden met Postuurkanariebloed” worden verstaan al die kanaries die op een bepaald moment zijn geboren uit de paring van een Kleurkanarie maal een Postuurkanarie, waarbij opgemerkt kan worden dat deze paring reeds een aantal jaren geleden kan hebben plaatsgevonden. We hebben hierbij dus duidelijk te maken met twee verschillende soorten kanaries, hoewel men daar tegenin kan brengen dat beide soorten kanaries waren en uit een paring van twee kanaries komen steeds weer kanaries.

Toch zullen kanariëkwekers zeer consequent een scheiding moeten maken tussen de Kleurkanaries en de Postuurkanaries.

Bij Kleurkanaries ligt het accent vooral op de kleur van de vogels en komt, hoewel beslist niet te verwaarlozen, de bouw van de vogel op de tweede plaats.

Bij de Postuurkanaries komt de bouw van de vogel op de eerste plaats en speelt de kleur een ondergeschikte rol.

Zodra een kweker zich gaat bezighouden met de Postuurkanariëkweek zal hij zich dan ook moeten richten op het houden en kweken van beslist raszuivere soorten.

Kweekte hij voordien met Kleurkanaries dan was

het logisch dat twee vogels met verschillende namen steeds Kleurkanaries waren, maar twee Postuurkanaries met verschillende namen zijn ook twee verschillende rassen, waarbij aan ieder ras verschillende eisen worden gesteld ten aanzien van de vorm, grootte en bevedering.

Hoe ontstaan „Bastaarden met Postuurkanariebloed”?

Het houden en kweken van Postuurkanaries is geen nieuw element van de vogelliefhebberij, maar wordt al jarenlang bedreven.

Als we evenwel zo'n tien jaar terug gaan dan was de situatie wel zo dat de kwekers over het gehele land in kleine groepjes of als eenling verspreid waren.

Door de toenemende belangstelling van vele vogelliefhebbers voor deze Postuurkanariëkweek is evenwel zeer lang het aanbod van goede vogels in de directe omgeving van de nieuwe liefhebbers achtergebleven bij de vraag. Dit maakte het noodzakelijk dat de goede vogels als regel van ver moesten worden gehaald, wat onaantrekkelijke financiële gevolgen had.

Ondanks deze problemen is het meest populaire ras toch steeds de Gloster geweest. Hiervan werd het aanbod dan ook steeds groter en ook nu geldt nog vaak dat men via dit ras kennis maakt met de Postuurkanaries.

Zo komen we dan al direct bij de eerste „bastaard”. Hoewel het aanbod van de Glosters steeds groter werd, was lang niet iedereen in de gelegenheid een stel vogels te bemachtigen die voldeden aan de eisen zoals deze in de Standaard staan omschreven.

Helaas gebeurde het dan ook maar al te vaak dat men, in het bezit zijnde van een Gloster corona (gekuifd), als partner een Kleurkanarie nam, louter bij brek aan iets anders.

De jongen die hieruit kwamen waren wel in het bezit van een kuif maar deze voldeed niet meer aan de eisen zoals die gesteld werden aan de kuif van een Gloster. Ook de lichaamsbouw vertoonde afwijkingen, wat het duidelijkst was waar te nemen aan de te slanke vorm, de te dunne hals en een te kleine, smalle kop.

In het verleden, maar ook het komende seizoen zal het wel weer gebeuren, heeft men te ver met deze vogels doorgekweekt, waardoor deze een zelfstandig leven begonnen te leiden.

Nu waren er slimme kwekers die wel inzagen dat de gekuifde vogels op geen enkele wijze meer voldeden aan de eisen die worden gesteld aan de vorm van een Gloster. Deze vogels kwamen dan ook op tentoonstellingen onder de naam „Gekuifde kanarie”. Dit was tot nu toe ook wel mogelijk, daar dit soort op het vraagprogramma, welke een voorlopig karakter heeft, als een afzonderlijke klasse voorkwam.

Een veel gemaakte fout is geweest dat deze Gekuifde kanaries werden vergeleken met de in Duitsland voorkomende „Duitse Haube”. Dit is een gekuifde kanarie die het eenvoudigst kan worden omschreven als een gekuifde Kleurkanarie. Een vogel dus die wat z'n kleur aangaat aan dezelfde eisen moet voldoen als een Kleurkanarie.

De in ons land als „Gekuifde kanarie” ingezonden

TT-vogels voldoen zelden aan deze eis; als regel zijn ze kakelbont.

Daarnaast bezitten deze vogels een kuif die nooit kan voldoen aan de eisen welke we stellen aan die van een Gloster en wel om de eenvoudige reden dat de kopvorm onvoldoende is om een goede kuif te kunnen dragen. Dit blijkt ook uit de onvermijdelijke kale plek in de nek van de vogel die verhindert dat de kuif achter de kop regelmatig rondloopt.

Het zal nu ongeveer twee en een half jaar geleden zijn dat de Technische Commissie van onze Bond aan alle Kleurkanarie-keurmeesters de opdracht gaf tijdens hun maandelijkse studiedagen de mogelijkheden van de „Gekuipte kanarie” te onderzoeken. Na uitvoerige studies en discussies kwamen de keurmeesters unaniem tot de conclusie dat er geen enkele noodzaak aanwezig was om deze vogels als een zelfstandig ras te handhaven, waarbij in ogen-schouw werd genomen dat deze vogels niet voldoen aan het ideaalbeeld van de „Duitse Haube” noch voldoen aan de eisen van de Gloster.

Uitgaande van het feit dat het momenteel voor velen mogelijk is om Glosters volgens de geldende standaard-eisen te kweken, is dan ook besloten om met ingang van het tentoonstellingsseizoen in 1977 de „Gekuipte kanarie” niet langer op het vraagprogramma te plaatsen. Alleen op deze wijze is het mogelijk om de in het verleden gemaakte kweektechnische fouten in de toekomst te herstellen en weer terug te komen bij het ras waaruit deze „bastaard” is ontstaan, nl. de Gloster.

Naarmate er meer verschillende postuur-rassen werden gekweekt, nam de mogelijkheid tot het kweken van „bastaarden” ook toe.

Na de Gekuipte kanarie verschenen er plotseling Kleurkanaries die, wat hun grootte betrof, belangrijk afweken van de normale kanaries en dat terwijl we in Nederland, internationaal gezien, beslist niet de kleinste Kleurkanaries bezitten.

De hier bedoelde bastaarden ontstonden uit de kruising van een Yorkshire met een Kleurkanarie. De kruising werd toegepast om ook bij de Yorkshire de witte kleur te verkrijgen.

De jongen uit deze kruising waren beslist nog geen Yorkshires maar vonden hun weg naar de Kleurkanarie-kwekers die hierin wel mogelijkheden zagen om „mooie forse” vogels te kweken.

Dat dergelijke „bastaarden” niet zijn verdwenen maar helaas ook dit jaar wel weer zullen worden gekweekt kan men waarnemen op diverse tentoonstellingen waar uit de aanwezige vogels blijkt dat er veel Postuurkanarie-kwekers in de omgeving zitten.

Er zijn dan Kleurkanaries aanwezig die beslist voldoen aan de kreet „mooie forse” vogel, maar bij nadere observatie wel 17 cm lang blijken te zijn.

De inzenders van dergelijke vogels zullen ongetwijfeld wel enige negatieve bemerkingen op hun keur-briefjes hebben gehad, daar deze vogels op geen enkele wijze meer voldoen aan de eisen die voor de grootte aan een Kleurkanarie worden gesteld. Hoewel leuk geprobeerd is het kweken van dergelijke „bastaarden” geen bijdrage aan de Kleurkanarie-kweek; men ziet hoogstens de kans op een eventueel kampioenschap al bij voorbaat de mist ingaan.

Een andere groep Kleurkanarie-kwekers dacht dit probleem slimmer te omzeilen en kruisten een Kleurkanarie met een Border. De Border moet volgens de standardeisen een grootte hebben van 14,5 cm met overeenkomende symmetrische verhoudingen.

De „bastaarden” uit een dergelijke kruising zullen zo op het oog niet veel groter zijn dan een standaard Kleurkanarie, maar men herkent deze vogels veelal aan hun afwijkende vorm. Ze zijn lomper en hebben een dikkere kop dan de Kleurkanarie. Ook deze „bastaarden” zullen nooit topvogels worden, hoe mooi hun kleur ook zal zijn.

Als we bij de Postuurkanarie-kweek spreken over „bastaarden” dan kunnen we ons momenteel niet meer beperken tot kruisingen tussen een Kleurkanarie en een Postuurkanarie. In steeds toenemende mate zijn op tentoonstellingen Postuurkanaries te zien die ontstaan zijn uit een kruising met twee verschillende rassen.

Dit is veel waarneembaar bij de Noord-Hollandse Frisee-kanaries waarvan sommige duidelijk de invloed van de Zuid-Hollandse Frisee laten zien. Iedere Postuurkanarie-kweker zal zich moeten houden voor kruisingen tussen verschillende rassen, als hij serieus vogels wil kweken die als raszuiver op een tentoonstelling moeten worden gekeurd.

Kruisingen tussen twee rassen zijn alleen mogelijk als men zich bewust richt op het terug fokken van rassen die bijv. onder invloed van de laatste wereldoorlog zijn verdwenen, waarbij dient te worden opgemerkt dat hieraan een grondige kennis van deze materie als basis moet dienen.

Samenvattend zullen we moeten stellen dat noch de Kleurkanarie-kweker, noch de Postuurkanarie-kweker baat heeft bij het kweken van bastaarden zoals in dit artikel omschreven. Dit is dan ook de eenvoudige reden waarom er geen „Bastaarden met Postuurkanariebloed” op het vraagprogramma voorkomen.

Beleef plezier in uw hobby maar hou de vogels raszuiver.

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

VOGEL VAN DE MAAND

de koning der weidevogels: de grutto

door Meindert de Jong

Wanneer men door het polderlandschap struint in het voorjaar, komt men behalve de kieviten, scholteksters en de weinige tureluurs stellig grutto's tegen. Het zijn prachtige vogels, de „koningen der weidevogels”, een erenaam ze toegedacht door wijlen dr. Jac. P. Thijsse. In zijn vermaarde boek „Het Vogeljaar” schrijft hij: „Een ideaal van een moerasvogel met hoge poten om door de modder te kunnen waden, een lange hals om over het gras te kunnen uitkijken, een lange, gevoelige snavel om in de weke grond naar kleine diertjes te kunnen zoeken, een niet te groot lichaam om nog gemakkelijk en zonder veel inspanning een nest op de grond te kunnen hebben.”

Wat is het een genot deze rumoerige vogels vanuit een schuilplaats gade te slaan. Vooral in de paartijd als de vogels spelemeien boven de weilanden en hun slanke vliegbeelden zich duidelijk aftekenen tegen de lentehemel. Vrijwel zonder ophouden klinkt hun welluidend gejubel, dat zich vermengt met de roep van de andere weidevogels. Als raketten — om maar in de stijl van de moderne tijd te blijven — suizen de verliefde jongelingen achter hun uitverkoeren aan, almaar roepend om „griet”, die zich niet gewonnen wil geven, althans niet zonder slag of stoot. „Griet - o! Griet - o! Griet - o - griet!”

Na een vaak kilometers lange rondvlucht keren ze terug naar hun woongebied en strijken neer aan de kant van een sloot. Geruime tijd houden ze de vleugels hoog geheven, zodat de sneeuwblanke onderdekkeren hel blinken in de stralen van het lentezonnetje. Stoeiend en springend huppeldansen

de paartjes in het nog vrij korte gras of schrijden majestueus naast elkaar voort op zoek naar een mogelijke maagvulling. Met behulp van een kijker — een onmisbaar attribuut voor een vogelliefhebber — kan men dan mooi hun verenpakje bewonderen. De kop, hals en borst zijn prachtig roodbruin; de rest is witachtig met donkere vlekken en golflijntjes. De grijsbruine mantel vertoont een groot aantal lichte en donkere partijen; de witte staart eindigt in een brede, zwarte eindband. (Vandaar dat de Engelse deze grutto de **black-tailed godwit** noemen, in tegenstelling tot de rosse grutto, die bij ons in grote aantallen doortrekt, die **bar-tailed godwit** heet.) Tijdens de vlucht vallen de brede witte strepen, die over de vleugels lopen, duidelijk op.

Op een gegeven moment komt er een eind aan het geflirt en gestoei. Er zijn ernstiger zaken die de aandacht vragen, want de soort moet immers in stand worden gehouden? Daarom wordt er een nest gebouwd, een ondiepe kuil in de grond, die spaarzaam wordt gestoffeerd met wat droge halmen, sprietjes en stengels. In het begin ligt de wieg tamelijk open en bloot, maar al vrij spoedig wordt deze aan het oog onttrokken door het er omheen opschietend gewas.

Toch is de „koning der weidevogels” allermindst uitsluitend aan weilanden gebonden, want men komt hem eveneens, zij het dan ook in mindere mate, tegen op de hei en in de duinen. Zelfs zijn er nesten gevonden op kale zandvlakten en in 1953 lag een nest op een onbegroeid kleiveld onder de rook van Amsterdam.

Gruttonest 4 eieren + 3 van Kievit. Grutto broedde.

Normaliter bestaat een compleet legsel uit vier eieren, soms één minder en sporadisch één meer. De schaalkleur is bruinachtig groen in allerlei nuances, maar ook komen grijze, blauw-witte en zelfs fraaie blauwe exemplaren voor. De tekening bestaat uit vegen en vlekjes, variërend van bruin tot zwart-bruin, die soms aan het dikke eind een krans of kap vormen.

Grutto

Zowel het mannetje als het vrouwtje broeden: de eerstgenoemde houdt in de namiddag de eieren warm, het overgrote resterende deel komt voor rekening van de aanstaande moeder. Een broedende grutto zit soms erg vast en menig keer kan men de vogel over de rugveren aaien zonder dat de vogel

Deze vogels zitten soms zeer vast

het nest verlaat. (Niet zelden geven weidevogels elkaar „inwoning“: scholekster bij Kievit, Kievit bij grutto, zoals op bijgaande foto, en ga zo maar door.)

Deze Grutto heeft zojuist op de eieren plaats genomen en is bezig ze in de goede positie te krijgen

Na vierentwintig tot zesentwintig dagen breken de schalen en al vrij spoedig verlaten de jongen de sobere kinderkamer, waar ze maar kort hebben vertoefd. Na een maand zijn ze zo ver, dat ze hun vlerkjes kunnen gebruiken.

Grutto

Op laaggelegen terreinen dreigt soms overstroomingsgevaar; dan beginnen de grutto's opmiddellijk met het ophogen van de nesten. De jongen, die op zo'n terpje geboren worden, sterven beslist niet de verdrinkingsdood. Ze zwemmen op hun dooie gemak naar drøger oorden en dat zonder in het bezit te zijn van zwemvliezen.

Omstreeks juli beginnen de grutto's rond te zwerfen, om tenslotte langs de kusten van Frankrijk en Spanje af te zakken naar hun winterkwartieren in Afrika.

De wetenschappelijke benaming van de grutto is **Limosa limosa limosa**. Limosa wil zoveel zeggen als „de op, in, bij drassige, slijkerige gronden voorkomende vogel“.

Behalve **Limosa limosa limosa** (de nominaatvorm) zijn er nog twee subspecies, namelijk **Limosa limosa islandica**, die broedt op IJsland en in Schotland en **Limosa limosa melanuroides**, die domicilie heeft in een brede strook in Azië. „Onze“ grutto broedt in een brede gordel dwars door Europa tot in het westen van Azië.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

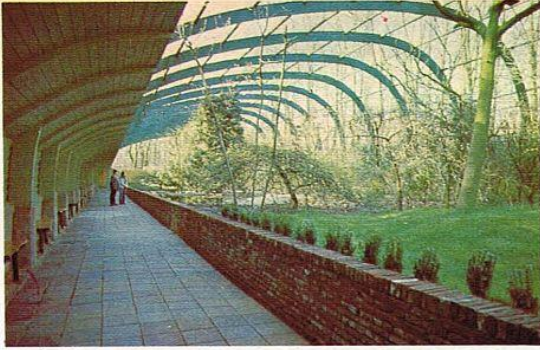
1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

nieuws uit het dierenpark wassenaar

Zowel de beide vogelhallen als de volières, vogelweiden en vijvers buiten zijn de afgelopen periode verrijkt met een aantal nieuwe vogelsoorten.

De collectie parkieten werd uitgebreid met een paartje Prinses van Wales-parkieten (*Polytelis alexandrae*), waarvan het verenkleed bestaat uit pastelkleurige tinten. Deze fraaie vogels zullen voor de liefhebbers van grote parkieten onder u geen onbekenden zijn. Veel zeldzamer daarentegen is de Bonaire parkiet (*Aratinga pertinax xanthogenia*), een hoofdzakelijk grasgroen gekleurde parkiet met een fel oranje gele kop. Tussen de geslachten onderling schijnt uiterlijk geen verschil waarneembaar te zijn, zodat wij niet kunnen vaststellen of ons tweetal een paartje is.

Een andere nieuwkomer is een vrouwtje Pennantrosella (*Platycercus elegans*), welke het reeds in de collectie verblijvende mannetje gezelschap gaat houden.

Het dierenpark streeft ernaar om van een vogelsoort altijd een paartje samen te stellen en vogels die in de natuur in groepen voorkomen, zoals flamingo's en pinguïns, worden met meer exemplaren tezamen gehouden. Voor de vogelsoorten waar wij slechts over een enkel exemplaar beschikken zal daarom altijd getracht worden een partner te vinden. Zo konden wij voor onze Afrikaanse oehoe (*Bubo africanus*) die al enkele jaren in het dierenpark verblijft, onlangs een soortgenoot bemachtigen.

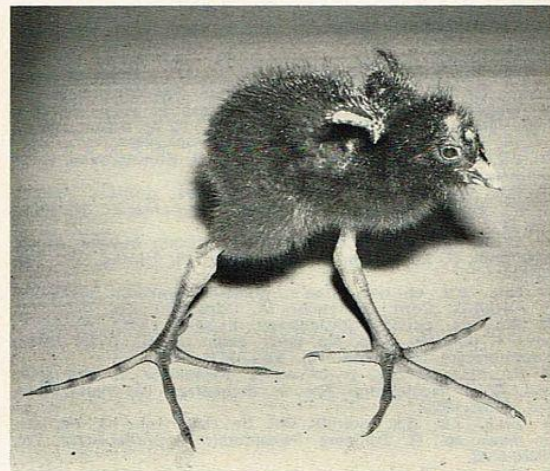
Tot de meest bizarre aanwinsten behoren ongetwijfeld de Hamerkopvogels (*Scopus umbretta*), afkomstig uit Afrika. Dit zijn donkerbruine vogels met een fraaie kuif en een flinke snavel, terwijl de kop min of meer afgeplat is, hetgeen de vogel een zeer merkwaardig uiterlijk geeft en waaraan hij dan ook de naam Hamerkopvogel te danken heeft. Volgens de huidige systematiek behoort de vogel tot een aparte familie die tussen de reigers en ooievaars in staat. Deze vogelsoort bewoont de moerassen en het voedsel bestaat voornamelijk uit vissen en insecten. Bijzonder merkwaardig is het nest dat deze vogel van twijgen en modder vervaardigt; het is zeer groot en koepelvormig, terwijl de ingang zeer klein is. Van binnen bestaat het nest uit een drietal kamers. Een kleine kamer bovenin, waarin de eieren gelegd worden, een iets grotere, waarin de jongen opgroeien en een soort voorpoortaal dat als een uitkijkpost fungeert. Momenteel beschikt het dierenpark over drie Hamerkopvogels, welke zijn ondergebracht in een van de grote middenvolières in de Louise-hal. Uit Zuid-Amerika afkomstig zijn een aantal Geelkopspreeuwen (*Agelaius icterocephalus*), kleine zwarte

spreeuwen met een citroengele kop, welke inmiddels de Paradijshal bewonen.

De vijvers in het park werden verrijkt met een aantal fraaie eenden- en ganzensoorten, waarvan wij als belangrijkste de Krooneenden (*Netta rufina*), Chilismitenten (*Anas sibilatrix*), Sneeuwganzen (*Anser coerulescens*), Grijskopganzen (*Chloephaga poliocephala*) en Canadaganzen (*Branta canadensis*) noemen.

Hoewel in het voorjaar ongetwijfeld de meeste geboorten plaatsvinden, zijn er ook in de andere jaargetijden broedresultaten te melden. Evenals voorgaande jaren zorgden ook dit jaar de Saruskraanvogels (*Grus antigone*) voor een tweetal nakomelingen. Zoals u zich misschien nog kunt herinneren heeft in een van de vorige nummers van „Onze Vogels”, een uitgebreid artikel gestaan over onze kweekresultaten met deze grote kraanvogels. De jongen groeien bijzonder snel en bij het verschijnen van dit nummer zullen zij zeker meer dan half zo groot zijn als hun ouders.

Verder kropen er wederom een tweetal Grijskoppurperkoeten (*Porphyrio poliocephalus*) uit het ei, terwijl de Japanse kwartels (*Coturnix japonica*) eveneens voor kuikens zorgden, die thans echter niet meer van de oudervogels zijn te onderscheiden.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige -
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

NIEUW !
14 Watt - 38 cm

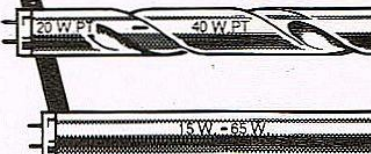
**HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.**

Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE	
past in standaard armaturen	
Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

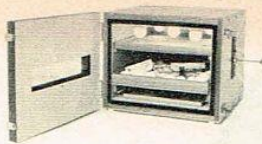
ECHT, ZE PROEVEN HET ...

**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 104
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02

SUCCES-M- f 345,- ãf Woerden

De bekende vlakbroeder van degelijk hout en dubbel geïsoleerd. Ideaal voor de kwartel- en krielenfokker, ook als bouwtekening! Alle onderdelen los verkr. evenals schouwlampen, Elstein stralers. Vraagt de gratis kleurenfolder O

BROEDMACHINEFABRIEK SUCCES

v. Helvoortlaan 31, Woerden, Tel. 03480-1 26 67

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

VOGELHANDEL REIN VAN DER VEEN POSTBUS 106 - GOOR

Schamaliesters	75,- pst	Verzending onder rembours.
Goudvoorhoofdvladvogels	60,- pst	
Jap. Nachtgalen man	25,- pst	Vracht rekening koper.
Jap. Nachtgalen pop	15,- pst	
Zilveroor Nachtgalen	65,- pst verw.	
Blauwvleugel Nachtgalen	65,- pst verw.	

Vraag uitgebreide prijslijst!

's Maandags de gehele dag gesloten.

's Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.

Donderdags koopavond tot 21.00 uur.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volière, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

„VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbaar kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

„VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

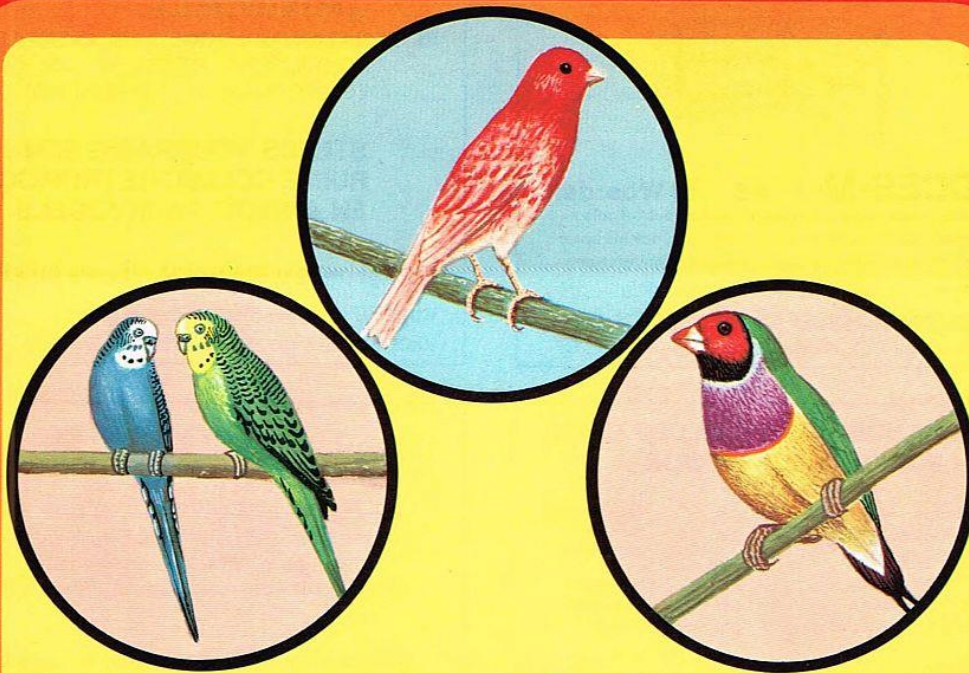
Tilburgse Vogelhandel

IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijsje Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of
briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860.
(ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

en voor straks
prettige paasdagen

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingsstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 16.000 IE, D3. 2000 IE, E. 6 mgr., K3 2 mgr., B1, 3 mgr., B2. 6,5 mgr., B.6. 1,3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L.Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

witte
molen

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordeelverpakkingen
van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20
bij uw dierenspecialzaak!